

דרכי נועם

שיעורים בעבודת ה'
לאור דברי רביה"ק
מוהר"ן מברסלב זיע"א

סימן לח שיעור ג

תורה ח' תנינא שיעור ז

ישיבת מאירת עיניים

ברסלב ירושלים

tateziser@gmail.com

סימן לח שיעור ג, יום ד' פרשת כי תצא, ואלול פו

רבינו אומר שכל אחד צריך לפשפש את עצמו בכל עת אם הוא בדביקות, והסימן הוא תפילין.

כל החברים החשובים, אני רואה פה מלאכים, איזה איש יש לכם, איזה צדיקים, פשש, איזה לבבות, כל אחד ממש מלא דביקות. הדביקות שלכם שורף אותי, אני מתבייש...

רבינו אומר שכל אחד צריך לפשפש את עצמו בכל עת, האם אני בדביקות. רבותי תחזיקו מעמד, רבינו אומר 'כל אדם', כל אדם עוד יכול לזכות לזה.

רגע אחת, דביקות מהי. בשלמה אנשים שיש כאן, מובן, אבל רבינו אומר 'כל אדם' אפילו לא צדיקים כמו שיש פה. לפשפש האם הוא בדביקות. 'בכל עת'. האם צריך להרגיש ממש שאני בדביקות בכל עת. מוכנים? האוטו בסדר, יש גז, אפשר להדליק?

ומהו הסימן של תפילין, מה יהיה כל היום, כשאין תפילין. מה הפירוש?

מה אתם אומרים, מה זה דביקות? מירון כל הלילה, ציון רבינו כל הלילה, לומדים תורה, ומתפללים בבונה, והמח מאיה. מחשבות של דביקות והתרוממות. האם זה הכונה?

המאמר מתחיל בפסוק 'מרכבות פרעה וחילו, ירה בים', הנאמר בשירת הים. רבינו מפרש את זה על התפילין. מרכבות פרעה זה מרכבה לאור גדול.

נתעורר מהפסוק הזה להבין מה זה דביקות ואיך זה שייך לנו, ולכל אדם. כי ביציאת מצרים היו ניסים גדולים, ה' הראה לנו אתם הכי גדולים, בני בכורי, הנהגה של הכי קרוב, חסד חסדים התרוממות, אור בלי סוף, שופר גדול לחירותנו, כך היה ביציאת מצרים, אותות ומופתים ממש. פרעה וכל הצבא שלו, המדינה הכי גדולה כולם נפלו. והנה מרימים את האדם, ואתה דבוק במלך א"ל חי וקים, במלך מלכי המלכים, לא חסר לך כלום. זה משהו גדול.

וככה הדבר נמשך עד היום.

אנו אומרים בכל יום את השירה, מה נמשך, שאפילו אז, אחרי שיצאנו ממצרים, עברו כמה ימים, והנה פרעה רודף, כל סוס רכב פרעה, כל הטנקים רודפים אחריו, והנה פרעה בא. רבונו של עולם, אבא, תרחם, הנה הם רודפים אחריו, אמרת שתשמור עלי, והנה הם באים להרוג, איפה אבא, אין איפה לברוח, יש ים סוער, ומדבר חיות. אבא.

רק עכשיו התגלתה הקרבה וההתעלות והדביקות, והנה הכל נעלם. משה רבינו צועק, אומר ה', מה תצעק עלי, דבר אל בני ישראל ויסעו. מה הכונה. תגיד להם שהם בדביקות. כמו לומר למנהל הבנק הרב אמר שאני לא אדאג, לא מבין אותך. דבר אל בני ישראל ויסעו. אין לך מה לדאוג.

הפשט בזה, שהתורה מלמדת, שהעוה"ז מתנהג ככה, יש זמנים שאתה רועה עזר מאת ה', הנהגה של שמירה, הנהגה של חיבוק. שאתה דבוק בהמלך, הוא איתך ועמך.

ואפילו ביציאת מצרים, בזמן של הגילוי, בזמן של ההתחלה, ה' באמת עשה לך חסד יותר גדול מהגילוי הזה, להודיע

לך מה זה הדביקות. שזה לא בזמן ההתרוממות. דביקות זה שאתה דבוק, כשיש דבק חזק, הנייר דבוק ואי אפשר לתלוש. כך אתה דבוק בה', אתה קרוב לה', אתה אחד עם ה' תמיד, גם כשאני לא עונה לך. אתה חלק של ה'. הנפש של האדם, קודש ישראל לה', אתה חלק אלוה ממעל, אתה דבוק בה' וה' דבוק בך, הוא צריך אותך, הוא ברא את העולם רק בשבילך, הוא איתך, שומר עליך, נותן לך תענוג ושפע וכל טוב, אל תתחבא.

דביקות נקרא גם למטה, בזמן שלא רואים כלום, רואים הפוך, דינים וחושך ענן וערפל. ירידה הזאת, זה העבודה שלי.

אחד מהעקרונות הכי מפליאים אצל רבינו, שהתורה אחרונה שהוא אמר זה בקרי"ס, תורה ח' תניינא, שברת ראשי תינים על המים, וכן הסיפור האחרון דיבר מקרי"ס, כי התיקון שלנו שאנו מתקנים כל העולמות והניצוץ, אנו יורדים לתוך מקום שאף אחד לא ירד, אנו שלוחים של ה' בעוה"ז, במצב של פרנסה ובבית, ומצב נפשי קשה. לא שה' עזב אותך, אלא שלח אותך, כי אתה חלק אלוה ממעל שאתה צריך לרדת לעשות נחת רוח לה' מה שאף אחד לא יוכל לעשות. המלאכים מקנאים בבעיות ובקושי שלך שאתה לא מרגיש, מקנאים בך שאתה לא יכול להתפלל ואתה לא בועט ובורח כמו אפיקורס. אלא נשאר דבוק בה'.

ה' רצה שתהיה ב'דביקות', כמ"ש רבינו שכל אחד צריך להיות תמיד בדביקות. לזכור שאנו דבוקים במלך מלכי המלכים, מלך רם ונישא, נשלחנו למציאות של ניצוצות שבורים, האורות העליונים יורדים לתוך ימות החול, לעזור לנו, ובשבת להרים אותנו. אתה נמצא למטה, אבל למעלה.

מבקשי סממך, תתעורר מהריחוק, תהיה דבוק בה' גם במקום הזה. הדביקות הוא שאני יודע שה' נמצא פה, אני שליח שלך, זהו אמונה שאני פועל נחת רוח לה', אני חלק שלו

צריך 'כל אחד' להיות בדביקות 'תמיד בכל עת', וגם לפשפש בעצמו, כי יש כמה סוגי דביקות. יש סוג דביקות שאדם בהתרוממות, שהלב שלך מרגיש אלוקות, מרגיש ניסים, נפלאות. האור נמצא. וצריך לפשפש בזה איך עולים יותר. שהדביקות לא תהיה בשפיץ של הראש בחכמת הקבלה, זה לא דביקות. צריך שיהיה בלב. שיכנס בך שאתה מרגיש שיש פה תיקונים, החכמות העמוקות של הקבלה וכל מה שלמדתי, זה אמת, תפשפש את עצמך, עכשיו אתה יכול להרגיש את זה, להגדיל את עצמך, לחיות עם זה בכל מחשבה דיבור ומעשה, לברר בירורים בתוך הדביקות הזה.

רגע אחד, הרי עכשיו ה' מתחבא ממני, אז תפשפש היטב בכל עת, הירידה הזאת, הריחוק הזה, הוא הקרבה הכי גדולה, אין יותר טוב מזה בעולם. גם זו לטובה, כל דעבד רחמנא לטב, הכל טוב ונפלא, זה שליחות מופלאה ונחת לה'. זהו האמת.

גם כשאין לי את השכל ואת הדעת הזה, זה התיקון, זהו תיקון העולם, שאדם יהיה דבוק בה' למטה, ולדעת ששלחו אותי כאן, אני חלק של תכלית בריאת העולם. כל מה שקורה לי, לא קורה סתם, צריך לפשפש את עצמו לראות

שהוא כן בדביקות

כך מתחיל תורה לח, שצריך להיות בדביקות. לא יאמר האדם, אני לא בדביקות וזהו. אדם יודע מה זה דביקות. לומדים ומתפללים ונדלק הלב, לדבקה בו, דביקות בקדושה, והשני אומר שאסור להיות בדביקות. מי שאין לו אמונת צדיקים אומר כן, כי אין לו דביקות שלא מבין מה זה ולכן מטעה את האחרים, כן צריך להיות בדביקות בתפילה והתבודדות.

אומר רבינו האמת שתמיד צריך להיות בדביקות, אפילו בירידה, להתדבק בה', לא קרה כלום, לא נפרדתי, הדעת מנחם אותי ומחזק אותי, הדעת מראה לי שאני דבוק בה', זה לא דביקות של גילוי יציאת מצרים, זה מרומז בקרי"ס. מרכבות פרעה וחילו, ירה בים, כאן רבינו מרמז לנו איזה סוג דביקות. בסוד קרי"ס שזה עיקר עצת הצדיק

מי שיש לו דביקות בדרך הבעש"ט ורבינו שמלמדים מה זה שכל שבכל דבר, ומה זה הלב, לא רק בחכמה אלא גם בלב, וגם בחכמה, וכן דביקות בגמ' ושו"ע, דביקות בתפילה והתבודדות. לב שמתעורר להרגיש עוצם הטוב והחסד של הש"ת. הדביקות הזה הוא יציאת מצרים.

מה אתה עושה כשאתה יורד. זהו ענין של רבינו ללמד לנו ענין יציאת מצרים, הולדת המוחין, קבלת הקרבה, השכל מופלא ומאיר, אבל מודיע לך שזה יפסק לך, ותשאר בדביקות גם כשזה יורד, בסוד קרי"ס. זהו ענין רבינו, סדר של יציאת מצרים וקרי"ס, כך יש לך קיום בעבודת ה'. בלי זה, כל דבר שקצת לא בסדר, הוא עצבני לגמרי. ורודף את עצמו מה שאלף שונאים ורוצחים וכל הקלפות שבעולם לא יכולים לעשות לך, אתה עושה לעצמך יותר רע מהם. חושב שהוא רחוק מה'.

העיקר הוא להיות קרוב לה', בקי בשוב, דבוק בהשגחה הפרטית שאם ככה הולך, ה' רצה ככה. נכון שאני רוצה להיות צדיק גדול, שעה ביום תדבר לה' הרצונות, שאר היום עיקר התשובה זה תהיה בשמחה, לחייך ולשמוח שאני יהודי, שאני עומד בכל הנסיונות האלה, לדבק בעצמך שאני רוצה אמונה, וכמה מסרתי נפש, ולא לשאול שאלות ולא להתבלבל.

כי אדם שמאבד את עצמו ולא בשמחה, אינו יכול לחזור בתשובה, כי לא מאמין בה' בכלל, דביקות זה שמחה וחיות.

אומר רבינו יש דביקות למעלה ויש דביקות למטה, יש דביקות בשעה שאתה מצליח, רואה שהוא בסדר, זכה לתשובה שלימה, להתבודדות טוב, וחזר לה', ממש התרוממות. קם חצות ויש לו תפילה התבודדות. אהה, מרגיש טוב, יום שהסתדרו דברים קצת בחיים, וה' פתח לו את הלב, ומרגיש התרוממות ממש ככה, אהה זה דביקות ראשונה.

אח"כ פתאום איזה טלפון, הלו, זרקו את הבן שלך מהישיבה, טלפון הלו חובות, הלו לא למד שיעורי תורה, ואח"כ נכנס לעצבות וכמשתחוה לע"ז, רח"ל, אין לך קרבת ה' כלל.

אז מי כן יכול לעבוד את ה', רק בחור שלא התחתן, או אברך שברח מהבית למירון? וגם שם יש צרות אלא שמרגיש התרוממות.

לא כך עובדים את ה'. כשחושב שהירידה ירידה, הוא מתנגד לדרך הבעש"ט ועיקרי התורה, זה עיקר התשובה של אלול, תוציא מעצמך את הריחוק. אתה דבוק בה' וכועס עליו... כמו אדם שהתחתן ומרביצים אחד לשני, זה הרי הבית שלך? זה הקליפות.

דביקות של לימוד התורה והתבודדות, לא רק כשהולך טוב, אלא פירוש דביקות מיד אח"כ בא זמן של סתימת המוחין, דברים לא מסתדרים, ועוברים כל מיני דברים בעוה"ז, וכאן הוא עיקר הירידה שהוא לצורך עליה, ואז תדע מה זה יהדות. זהו עיקר התשובה, כמה שאדם כל היום בשמחה בדביקות הזה, הוא יוכל לשוב בתשובה.

הסוד הזה יקר מאד, תשלמו מליון דולר, לא תשלמו זה לא יעבוד, לא תבינו כמה שזה יקר, משחקים עם הדבר הכי יקר בעולם ואומרים שלא צריך את זה, תשלמו.

בעצם כן משלמים, נוסעים לאומן ומקבלים בזיונות, ורודפים אחריו, ואין לך חבר בעולם, נו, אז כן שילמת, אז תקח את זה כבר. ישמע בזיונו ידום וישתוק, אני דבוק בה', כאן מתחיל החיים.

זה מתחיל מהרחמים שמתגלה עכשיו בחודש אלול, וזה מתגלה פעמיים בשנה, פסח ושבועות. אלול ור"ה יוה"כ, בפסח מתגלה הדעת בגילוי, בר"ה מתגלה בתוך הגבורות. באלול פותח מדות הרחמים אני לדודי ודודי לי, פעמים אני בדביקות של אני לדודי, ופעמים ודודי לי, איפה שאני נמצא, אני שליח של ה'. ואני מחיה את עצמי, הוא כבר מתגלה אלי, אני יודע שהוא פה, הוא עושה לי חסדים הכי גדולים בעולם, זה בדיוק בסדר גמור, אני דבוק בהאמת.

הדביקות הזה לא שייך שהאדם ילך בדיוק כמו שאמרתי את זה. אבל אני יודע תמיד שאם אין לי את זה, אני בדמיונות. אני שליח של ה' להתחזק.

הנפילות האלה שיש לך, זה מחמת שאתה ככה, ולא מחמת שמשהו לא בסדר, אלא מחמת שאתה לא מקבל דעת הצדיקים להיות תמיד דבוק בה' ע"י אמונה פשוטה.

צריכין על זה רחמים רבים, להשיג את הדביקות הזה. צריכין רחמים רבים לתפוס את העצה, לומר תהילים ולרקוד, כי רק רק רק ככה אתה יהודי, אין שום עצה אחרת.

בעוה"ז עובר על אדם דברים, הצדיקים ומי שזכה למשהו, הוא רק מחמת שלא הסתכל על מה שעובר עליו, לא הסתכל כלל, וכך היה יכול להתפלל בתפילה, וידע שאם נפילתי, יבא זמן של עליה, בינתיים אני תופס מצוות ורוקד. בינתיים אני בשמחה, יש מה לשמוח

זה נקרא מדות הרחמים, הרחמים האלה נפתחין בפסח בגלוי, ובאלול זה נפתח כדי להמתיק את הדין וההסתרה. זה מה שמויחד באלול ותשובה, התשובה הוא הקרבה לה', צריכין רחמים רבים

הנה זורקים לך חבל להתקרב לה', אני לדודי ודודי לי, תבין שטעית לגמרי. מה לעשות. אומר רבינו, כל היום בשמחה ושעה התבודדות ושם לצעוק לה', ובאמצע יש עוד הרבה מצוות. אלא שאתה לא שם לב לשמחה הזאת, כי אתה נכנסת לאלול של מרגלים. לא טוב לי, ואני לא טוב. מה שלא טוב, בודקים כדי לתקן, אם לא יצא לך לתקן מאה

דרכי נועם

שכמותך, עור התפילין נעשה מבהמה, היה סרוחן כזה, עיבדו אותו.

פעם נסענו לרוסיה, בדקו התפילין, אמר רוסי אחד לשני, זה עור בהמה, הם בהמות וכו'.

כותבים על עור בהמה שמות ואותיות, בתים ורצועות וכו', וממש נהיה פסח, כי אני קושר את עצמו לדביקות בה' מהירידה, בחי' בהמה.

ברוחניות אור התפילין מתחיל מחצות הלילה, התפילין זה מוחין, על הראש על הלב. איפה המוחין בבוקר לפני התפילה? בדרך כלל מוחין שלנו או בכיס או בכבוד איך מכבדים אותי, או עצבות. אבל יש מוחין אחרים, הם מתחילים בדביקות למטה, בלילה. שם תחילת המוחין.

התחלת השנה, ממליכים את ה' על עוה"ז, נברא האדם בעוה"ז, באותו היום כבר נשרף, התפוצץ הכל, אדה"ר כבר החריב את הכל, כמה שעות וכבר וכו', ה' לא התיימש, אתה כן תחיה, זה מה שה' רצה, זהו ענין קרי"ס, שגם מיד אחר יציא"מ, תיקון העולמות תלוי בזה שכמה ימים אחרי יציאת מצרים, אבא הראה לי שאני איתך, רק תצלצל אלי, אני מיד יבא. ולמעשה איפה הוא. כך יש לי כל יום, אנשים הבטיחו תתקשר אלי אני יעזור, ולא עוזרים, הם לא עונים אבל ה' כן עונה.

צריך לחבר את הבריא, להמליך את ה' במקום ההסתרה, במה, בשופר, לצעוק מלמטה למעלה, זכרונות ושופרות. היה מבול והנה פתאום הוא כאן, ביציאת מצרים הוא לימד אותנו את זה.

סליחה, יש הרבה אדמורים, בדרך כלל יש להם חמש גבאים ומסתדרים, אבל אני צריך עוד חמש לשמור על הגבאים הראשונים, כל אחד עובר עליו בדיוק לפי הנשמה והגלגול שלך, וכל מה שנעשה בעולם זה טובה, יש חשבונות, ה' יודע איזה נשמה זה היה, זה לא דינים, אם תדע היית רואה איזה נחת לה'. אהה איזה גדולות.

לא שאדם צריך להיות בגילופין תמיד, לא שכל אחד יש לו את המוחין האלה, אבל זה האמת. הדביקות שייך תמיד לכל אדם, צריך שתדע, שהיהדות הוא להיות בשמחה תמיד, רצון המלך הוא להיות דבוק בה' בכל מצב. הבריא נבראה בשביל הירידה, זהו תפילין.

יוצאים ממצרים, אומר ה' אני צריך שתכתוב אותיות על קלף ותניח על היד ועל הראש. זהו יציאת מצרים. לא רק ישועות תמידיות, שפע ברכה והצלחה, אלא שתקשור את עצמך לישועה, ולא תתחיל עם ראש אלא עם יד, ולא מצד ימין אלא מצד שמאל, איך יש מוחין לצד שמאל, ואיך יגיע המוחין מלמטה למעלה, ואיך מגיע השופר מלמטה למעלה. והרי מחכים לשופר גדול אור הבינה מלמעלה, אלא שהתחלה הוא מלמטה, ממקום שאתה לא מתחיל.

תתחיל מהשגיון הזה, לומר שאני בדביקות בה', הוא נמצא איתי גם פה, איך אפשר, ע"י תקיעת שופר טווחו, אפילו לא יכול לדבר דיבור אחד, כיסופין, אנחות. כ"ש כשאתה יודע לדבר דיבור, זה כבר יפה מאד. תסמוך על ה', תדע ממצאות ה'.

עוד פעם, עוררנו מה זה תורה ל"ח, תורה לח, היפך מיושב, לחלוותי, וכן לצחוק, באידיש, לאח, תהיה בדביקות בה',

אחוז, קיום התורה כמ"ש בשו"ע זה לא כ"כ קשה, והרצון לעבוד את ה' זה לא כ"כ קשה. כל מיני דברים שצריך להשלים יותר, יותר ללמוד, אם אתה עצבני ומשוגע, אתה שורף את החיים שלך, אל תהיה עצבני, אם תרצה להיות צדיק כמו פעם, הצלחת האדם הוא כשלא מסתכל על מה שעובר עליו, יהיה מה שיהיה, מקבל עול מלכות שמים ומתקרב לה', ויש לך הרבה להיות בחיות ודביקות במה שיש לך.

אם אתה עושה איזה מצוה ולא מאמין בה', איך תרצה לשוב בתשובה?

אלו הם ימי רחמים ורצון, שה' ברחמיו מראה לך, תראה את האמת, תראה כמה שהקב"ה אבא שלך, הוא דבוק בך ואתה דבוק בו, זה הלב שלך, כל ההסתרות האלה זה נסיונות. עוד שעה שעתיים ייגמר הנסיונות, אימתי, כשתהיה בשמחה. היינו בדביקות. תתעורר להתדבק בה', יבא מנחה אחת, מעריב אחת, והנה התעוררת. חצות כזה, ואח"כ נפל, ואח"כ שוב חוזר, פתח משיבת נפש, וספה"צ, והנה חזר לעצמו. יבוא יבוא, כי אתה יודע שזה יבוא.

אבל אנחנו 'יודעים' יותר טוב מזה, 'זה לא יבוא'. לכן זה אכן לא יבוא. כי צריך לפשפש את עצמך האם אתה חי, תדקור את עצמך עם מחט לבדוק אם אתה חי, אתה כזה עצוב שלא מרגיש מחט ולא כלום, כי העוה"ז שוחק את האדם, שהוא בכלל לא חי. מונח בדרך קליפת נגה שמסבב אותו, לא מרגיש כלום, רק את הצרות שלו.

הצרות האלה מתחדשים בכל יום, ב"ה חיים, פרנסה, וכל פעם משהו אחר, וכ"ש אם אתה רוצה רוחניות יש הרבה תירוצים לצרות. אצלך זה צרות. באמת זה דביקות. למה זה צרות. כי אתה לא דבוק בה' עם העבודת ה' שלך. כל מצוה תעשה עם ה', תדע פאר גדולתו, תדע שהוא אוהב אותי, אני חלק שלו, אני שליח שלו, מה שנעשה מלאכים שרפים ואופנים, אני דבוק בהאמת. ופעמים מרגישים בבחי' פסח ממש, ובר"ה עומדים בדיון וצריכים רחמים, גם אז, ה' אבא שלי, לדוד ה' אורי וישעי, ממי אירא.

מה זה 'ממי אירא', הרי פלצות של אלול. נובהרדוק למדנו שם, ב"ה שהתקרבתי לרבינו, זה נפלא ונורא, יש הרבה אנשים, שאני מודה לה' שלא לקחתי את המוסר רציני, אחרת הייתי משוגע, זה חסד גדול. וכן ברבינו, הוא רציני, כשהוא אומר לך להיות שמח הוא מתכוון ברצינות. אם אתה אומר אחרת, תשכח מיד מההצלחה.

צריך חשבון הנפש בכל יום, צריך רצון, צריך קדושה וטהרה, צריך לעבוד על כל דבר, מתי תזכה, כשתזכה, אבל אל תהיה משוגע, עצבות זה יותר גרוע מהכל.

אלול ור"ה של רבינו, הוא הולך לפנינו, אין מה לדאוג. הדאגה והפחד צריך להיות בלב של האדם, כדי שניכנע ונקח את עצמנו בידים.

אדם רוצה יראת ה', למה אין לו יראת ה', כי זה נהיה אצלו מרירות. במקום דביקות, זה דביקות בדינים, דבוק בדינים בדביקות גדול מאד. הדרך של העבודה זה ברוך. תמיד תהיה במצב רוח של 'מעכשיו אני הולך להמליך את המלך', הנה בא שנה חדשה, הולכים להמליך את ה', מלכויות זכרונות שופרות. בכל שבת אנו ממליכים את ה'. תפילין בכל בוקר.

אבל יש סימן, שהדביקות בה' מתחיל מחתיכת בהמה

תודה לה',

אני לדודי.

המשך המאמר, שהסימן של תפילין, סימן הוא סימני דרך, עליה ירידה ועליה, של יד ואחכ של ראש. זה פלאי פלאות. מה זה מוחין על היד, זה פלא. אבל חייבין להתחיל מלמטה. מה יש למטה, רוח הסערה.

רבינו אומר שהתחלה הוא הדיבור. מה ענין דיבור אצל תפילין. למען תהיה תורת ה' בפיך. אומר רבינו, שכל מה שאתה טועה ואתה לא בשמחה, זה רוח סערה שהעולם מדברים. יש רוח סערה שהחיים צריך להיות ככה וככה, שילך לו טוב, רוח סערה זה דעותיהם של בני אדם, רוח סערה זה לשה"ר ורכילות ורדיפות ובזיונות וצער, רוח סערה זה שיום רודף יום ואין זמן לנשום, אין כח.

אני מרגיש את זה כל יום, קבלת פנים חמש שעות, אין זמן לנשום, אנשים צועקי סלמה לא עזרת לי, הבן שלי ככה וככה, ומזה אני מרגיש קצת קצת, מקודם התעלפתי, מזה אני מרגיש קצת מה שעובר על מי שיש לו חנות וכו'. אם עלי עובר ככה, מה עובר על מישהו אחר, זה ממש צער בעלי חיים לדעת צער אחרים.

כל החיים שלכם, אין לכם דמיון אחוז אחד מה שעובר על יהודי בניו יורק, הם כב רגילים בחושך של הלחץ, לא מרגישים כבר. שבעים שמונים אחוז אין להם כסף לכרטיס לנסוע לא"י, וצרות בבית וילדים, ומי שיש להם כסף יש להם יותר צרות, יעלה וירד, אין לך מושג מה שעובר על אדם

מתי אדם מחזיק מעמד, רק כשיש לו דביקות בה' בירידה, כי אני חלק אלוה, אני שליח של ה', אין דרך אחרת. זה התגלה ביציאת ניסן אייר סיון וכן מתגלה באלול ותשרי.

מה מפריע לדביקות. רוח סערה. טרדות. חסרון ישוב הדעת. יש זמנים שעובר על אדם, ואין לו ישוב הדעת.. צריך לדעת אני דבוק בה' זה יעבור. אני מחיה את עצמי בינתיים, תופס מחסה באיזה פינה, יעבור רוח סערה, הכל יהיה טוב, לא יהרגו אותי.

מה זה רוח סערה, לא לקבל אור פנימיות התורה של הצדיקים, כי זה מגלה לאדם עד היכן הוא דבוק בא"ל חי וקיים, מה זה אמת, ונוראות, וכל העולם כולו לא שייך לתפקיד הזה שיש לי, אני חלק של האמת. ויש בזה כ"כ הרבה דעת שמחבר לה', מנוחת נפש, תענוג של תענוגים.

אבל תענוג לא תמיד, תענוג יורד, פתאום אין לך את זה, וזה חלק של רצון ה', כי אתה צריך לרדת לברר בירורים, ואז לא מבין את הגמ', ולא יכול ללמוד שיעורים, וזה צער הכי גדול, ויש צרות צרורות שעוברים על אדם רק בגלל שהוא עצוב, תהיה בשמחה, תתפוס משהו טוב.

סימן של דביקות זה תפילין, תפילין זה לא רק דביקות גדולה, אלא יד שמאל, שמאל דייקא. כי כמו שופר שהתחלה מלמטה. צריך לתקן את הרוח סערה, עושה דברו. הדבור של העולם שלא מקבלים דעת רבינו, דעת הצדיקים, שמלמדים לך איך להחזיק מעמד, אתה לא שומע את זה מרוב רוח סערה. תדע שהרפואה והישיעה נמצאת, אלא שאתה לא רוצה לקבל את זה.

הנה אני עושה ברכה, לובש ציצית, עוסק במשנה וגמ'

רבינו אמר שאדם צריך שיהיה לו הרבה ילדים, אולי אחד יצא טוב, משיח יתקן את כולם, אז מה אתה דואג.

עבודת ה' צ"ל רק בשמחה. עובר מה שעובר, ראינו שמי שמציית לרבינו ולא מסתכל כלל על מה שעובר עליו, יצא מכל הנפילות מה שנפל ומה שנופל, כל נפילה הוא רק משום שלא פשפש את עצמו, כשלא תעשה עסק מכלום, לא תיכשל. תעלה חזרה, שעתיים אח"כ תתפלל משהו ותהילים, ותחזור הילוך גבוה של האוטו. לפני כן, תנמיך הילוך של הגיר שבאוטו, תבין הכל בסדר, יש לי הרבה מצוות סור מרע ועשה טוב, ויש הרבה להודות לה' בתמימות ופשיטות, ולשמוח שיודע מרבי כזה שיש לו גשר כזה בין ירידה לעליה, הוא מלמד לי את הסדר בין יציאת מצרים וקרי"ס, ואלול מכשיר אותי להגיע לה', ולהיות בתכלית השמחה.

אלול ממליך את ה', בסליחה ומחילה, איך, מזה בא השראת רוח נבואה בסוכות, סוכה ברוהק, מסתכל בדביקות עליונה, המקיפין של כל השנה נכנסים בסוכות.

מכל זה מובן מה שכל אדם צריך להיות בדביקות. וצריך לפשפש את עצמו 'בכל עת' ו'כל אדם' אם הוא בדביקות. לא רק בימים המרוממים, אלא תמיד. מזה רבינו מדבר, הדביקות יחזור לך כשתירגע, תהיה בפשיטות. אם אתה עצוב שצריך זה וזה וזה, אתה שורף את הקרבה לה', מתנתק.

נכון שזה קשה, כי אדם רוצה ללמוד הרבה, להתפלל הרבה, ולהיות עשיר הרבה הרבה, ורוצה להצליח הרבה, ובשביל זה אינו מצליח.

הארכנו מספיק, שאתם מבינים את ההגדרות האלה. לשוב בתשובה, אבל בשמחה. רבינו אומר, אני לא יכול להאריך, רק אומר לך סימן, סימן של דביקות זה תפילין. הלואי שנזכה להניח תפילין בדביקות. זה חיוב גמור לשמור את המחשבה בתפילין, היה תקופה בארצות אשכנז שלא הניחו תפילין, לא היה נקיות מספיק, הבגדים לא היה הרבה להחלפה, והתפילין צריך גוף נקי ומח נקי. לכן אמרו הראשונים שהגדרת קרקפתא דלא מנח, זה מי שלא הניח אפילו פעם אחת בחיים תפילין.

סימן התפילין, היינו כל מה שלא הסברתי לך בזה, זה בחי' תפילין, בהמה, עור בהמה, וכתוב על זה פרשה קדושה, אני קשור עם ספר תורה, לא לומד עם הס"ת אלא קשור ברצועותיה על גופי, וזה אור גדול שצריך לכסות

הסימן הוא סדר התפילין, שהכל מתחיל מלמטה, חצות, לילה, חושך, שמאל, יד כהה. פרעה רודף אחריו להרוג אותו, ואתה רואה את זה וצועק אבא, ואבא אומר מה תצעק עלי, תשתוק. נדמה לך שאיבדת את הכל, והנה ה' מתגלה קרי"ס, הוא נמצא, חכה, הוא יבא, הוא לא מאחר אף פעם, הוא יבא. אם אתה דואג, מבטיח שלא יהיה לך כלום, כי אתה לא בדביקות. מבטיח שאם יהיה לך דביקות, תצליח, תהיה שמח תמיד

זהו אלול, רחמים להבין את הדברים האלה נכון, אני לדודי במצב של התרוממות, ודודי לי כשאני למטה, ה' יעזור ויכנס בי חזרה לדעת שה' איתי, ואחכ אתעלה שוב בחי'

מוצאות הפה, שהם הגבורות. כמו שכתוב (שם ק"ו):
"מי ימלל גבורות ה'", שפעל ידי גבורות נעשה הדבור. כמו
שכתוב (שם קמ"ה): "וגבורתך ידברו", וכמו שכתוב
(ירמיה כ"ג): "הלא זה דברי כאש נאם ה'":

מי ימלל, רבי שמעון פתח ואמר מי ימלל, מ"י אור בינה, ימלל, מאיר שיהיה התגלות המדות. שהגבורות יעשו, יחיו את הבריאה, דצח"מ וכל מה שעובר על האדם, ומזה מתגלה, ישמיע כל תהילתו, נדע מתהילתו וגדולתו של ה'. מאמר בזוה"ק באריכות. כי עיקר הבריאה הוא בשביל שנהלל את ה', דור לדור ישבח מעשיך וגבורתך ידברו. למה גבורות, כן, כי בכל דור ודור יש רוח סערה שבאותו דור, כל עשרים שנה זה עוד דור, הנה היית ילד, בחור, וואו התחלת לחיות לכבוש את כל העולם ברוחניות וגשמיות, והנה כבר חתן, והנה מסתכל על העולם מרירות. חשבתי שאני אהיה ראש ישיבה, חשבתי שאהיה קדוש וטהור, השידוך לא טוב, הבית לא טוב, הכל לא טוב, מגיע לגיל ארבעים חמישים, ממש אדם מת. ועוד צריך לחיות. כי על כרחך אתה ח'.

גבורתך ידברו, באנו לגלות גדולת ה' מכל מצב, גבורות ה'.

מי ימלל מה זה חמש אצבעין. ביציאת מצרים היה בזרוע שמאל, זרוע נטויה, יד חזקה, יש יד הגדולה זה חסד זורע ימין, יש יד חזקה גבורה ויש יד רמה. בקרי"ס כתוב יד הגדולה, ולא ביציא"מ. וירא ישראל את היד הגדולה. לפני כן כתוב רק יד חזקה וזרוע נטויה.

ג' הידיים הוא גילוי אלקותו ית' בתוך הרוח סערה של עוה"ז.

הגילוי בא תמיד עם חמש אצבעין דקדושה. יש כוס ברכה שמעמידין אותו על ה' אצבעות. לקחת אותו בשתי ידיים בתחילה, גם ביד שמאל, ואח"כ מעמידים אותו ביד ימין בלבד. וכן בשירת הים כתוב, ימינך ה' נאדרי בכח, ימינך ה' תרעץ אויב, מבואר בזוה"ק שמכיון שמקבלים את הימין לתוך השמאל, השמאל נמתק ועושה נקמות,

הגבורות והדינים שאנו צריכים, זה דין להיות אדם שמח. לחיות בעוה"ז. לוקחים את הגבורות דקדושה לכבוש את הקליפות. כי כל הקליפות יונקים מחמש אצבעות.

כתוב בספר יצירה מה זה אדם, יש צד ימין ויש צד שמאל, ככה יש בבן אדם, צד ימין חסד צד שמאל גבורה. זה הנהגה של עוזה, של אדם, של הבריאה, יש צד חסד, רוחניות ושפע טוב, ויש צד שמאל, צד הגבורה שצריך להסתדר גם איתו. זהו צד השמאל, להסתדר עם הגבורה, תרעץ אויב. לעקור את פרעה וכל שונאי ישראל, כי נמתקים הגבורות והם מתהפכים עליהם לבטל את הרוח סערה, ולנו יש גבורה וכח לעבוד את ה', וכן יש שפע פרנסה מזה. מליונים מליונים. בחו"ל כשאני אומר כך, נדלק להם העיניים, פה אומרים, אני יעשה שנאר, מי צריך מליונים, תן לי את הקב"ה.

הבירור הוא מצד שמאל. בחודש תשרי האדם נברא בתוך צד שמאל, יש שם הרבה נסיונות. וזה מה שקרה, הוא נפל ע"י הנחש. ה' גילה שיש סליחה ומחילה בצד השמאל. הוא גילה שה' אומר אני רוצה אותך, אתה שליח שלי בתוך הצד שמאל, אל תתייאש, אם תרצה תזכה, השמאל יתהפך לכוס של ברכה, ההתחלה בשמאל בשתי ידיים, ואח"כ מעמידים בכוס ימין, וגם בקידוש מחזיקים ביחד חזק בשתי ידיים, וכן בכל השבוע כזה.

ה' אצבעין עלאין קדישין, זה לקחת את השורש. כל ענין

תורת הצדיקים, זה מחיה אותי. אם לא מחיה עכשיו, תשים על הלב, זה יפול פנימה, יום אחד, אבל תן לזה להכנס פנימה, אלא שיש רוח סערה, הדיבור כח אדיר, אם אומר לא טוב לי, לא יהא לו טוב ח"ו, תגיד בפה יום ולילה ה' איתי, ה' טוב לי, דקה אחת בלי חיוך, שרפת את היום, מחויב להחיות את עצמי בשלא עשני גוי, אכלתי היום משהו ב"ה, מודים אנחנו.

רוח סערה אומר שתסתדר בלי זה, לא תסתדר.

רבינו האריך בענין קשר הדיבור לבחי' אוסרי לגפן עירה, לקשר את האתון, את הבהמיות רוח סערה, לקשר את הירידה לעליה, לקשר לה'.

וצריך כל אדם לראות, לאכפאי סטרא דקץ כל בשר, תחת
הדבור של הקדושה. כמו שכתוב בזהר (ויחי רל"ח). ובזהר
בלק ר"ז): "אסרי לגפן עירה", גפן' דא ננסת ישראל.
כמו שכתוב (תהלים פ'): "ופקד גפן זאת", וכמו שכתוב
(בראשית מ"ט): "וזאת אשר דבר". וכשהוא נופף את
רוחו סערה, דהינו שהוא נוטל ממנו כל הדבורים שנפלו
לתוכו, אז יקם סערה לדממה" (תהלים ק"ז):

מתוך זה באנו להבין מהו שירת הים, כח הדיבור שעובד אפילו למטה. אשירה לה' כי גאה גאה, אתה יותר חזק מכל הירידות. כל הזמנים שעוברים בעוה"ז שאין דביקות. אני דבוק בה' בתוך הירידה, אני שליח של ה', בתוך כל מה שעובר בחיים. כי גאה גאה, אתה יותר חזק. מרכבות פרעה, ה' כן הטביע וביטל את הקליפות.

ההסתרה הוא מקום הירידה, לברר ולתקן את המקום הזה, בשביל זה באת לעולם. תתנהג עכשיו עם הגיר ההילוך הנכון, תהיה בשמחה ותלמד קצת, ותבין איך אלול פותח את הראש שתעזוב את השטות שלך, אתה טועה מאד.

נתחיל ללמוד היום אות ג'.

[ג] וצריך להעלות את הדבור לשורשו,

יש דיבור קדוש, ויש דיבור שלא מאמין ברבינו, לא בא לי להיות בשמחה, כי לא למדתי, לא הסתדרתי.

הדיבור שאדם אומר, הורג לגמרי את הסיפור, ניתק את עצמו מה'. כל הטובות והישועות בא יבוא, כי בא כי בא לשפוט את הארץ לעזור לך להצליח לך, רק תקבל. משה רבינו אומר בחומש דברים, ראה, תסתכל, תפתח את הלב שלך להרגיש שה' מלא כל הארץ כבודו, רם ונישא, מלאכים אומרים שירה, נעשים תיקונים נפלאים, ואפילו בעת שאתה יושן ועצוב ולא מרגיש כלום, הכל יבש וקר אלף מינוס, אעפ"כ זה השליחות של הנשמה שלך, הדיבור אומר, יש לי תקוה, אז הכל בסדר. אבל אם אומר 'אני אמיתי, לא יכול', תגיד הפוך, שבאמת כן הולך לי. לא להוציא מהפה דברים לא טובים, זה סכנת נפשות, כי הכל תלוי בדיבור.

למה רבינו מחבר כל ענין התפילין בדיבור. כי מה שמזיק לדביקות הוא הרוח סערה, והתפילין הוא הסימן, דוקא להתחיל מבחי' של יד.

כי צריך להעלות את הדיבור לשורשו. שהוא הקדושה. שהם חמש אצבעין שפגד שמאל, שהם חמשה גבורות,

תחילת התפילין על יד שמאל, אבל לא על האצבעין. שהם בחינת חמשת מוצאות הפה. כי עקר הדבור על ידי חמשת

דרכי נועם

של ה', וזה נמשך מעולם הבינה.

בר"ה ויוה"כ אנו עושין את החותם, ב"ן, א"ב וכו', וב' מנצפך, חותם הראשון והשני ושלישי, שנכלל בראשון. זה המחילה וסליחה, ה' אומר בסוף, אתה צודק, אני עשיתי את כל הירידה שלך, אני מוחל לך, אתה נחתם לחיים.

החותם נמשך מאותיות האלה, מנצפך, שהם מושרשים בחמש אלפין של הקדושה, הם דבוקים אל האמת. חמש אלפין זה שהאדם עולה להשורש של השמאל, הזרוע השמאלי, יש חמש אצבעין בימין ובשמאל, למה, כתוב ביציאת מצרים, אצבע אלקים היא, אצבע אחת, ובמכת דבר, כי הנה יד ה' הויה, וכתוב צאן ובקר (ג) הָנָה יָד יְהוָה הַיּוֹהָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה בְּסוֹסִים בְּחֲמֹרִים בְּגִמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאן דָּבָר כְּבֹד מְאֹד:

אצבע הוא שיש חמש, בכל פעם בירור אחר. הכל אצבע אלקים, בזה תוכל לראות את השי"ת מתוך ההסתרה. אצבע זה ההסתרה, ועי"ז אתה מרים אותו מהדין, יש ה' אצבעין שאתה רוצה לקרב אותם לה', שזה עיקר ענין ר"ה יוה"כ, להכלל באור הבינה, לבנות את המלכות מחדש, שה' רוצה הנהגה של עולם הדיבור, האותיות הם כלים לאורות המופלאים למעלה, התגשמו יותר, וכל אדם צריך להתגבר ולראות את האותיות האלה

איך נראה כשהקליפות נפלו והתבטלו, כשאתה מחיך. בדביקות בתוך הבעיות. זה הבירור. זה בכלל לא צחוק, הצחוק הוא הבירור. החיות הזה.

אנעים זמירות מסיימים מי ימלל גבורות ה', איך נוכל לומר תודה לה', רם וכישר, נתן לנו שליחות להמתיק את הגבורות.

צריך להעלות את הדיבור לשורש, הדיבור זה הצמצומים שלך, הרוח סערה שעובר עליך, שצריך לקשר את זה בתחילה בבחי' יהודה, שבט יהודה, אוסרי לגפן עירה, תקשר את עצמך ליהודה להודות ולהלל לה', תיקון הדיבור הוא בחי' יהודה. ולהזהר מאנשי קץ כל בשר. שהם עצבנים, תיזהר מהם, אל תעמוד בד' אמותיו, ואם זה אתה, תצא מזה, כי אין דבר יותר גרוע. אתה סתם עצבני, תהיה דבוק בה' בירידה ובעצבות שלך, לא כועס על ה', ומה שאני מרגיש, זה יעבור. תזכור את ההתנוצצות אלקות גם אח"כ, אם נפלת, אחכ יבא זמן ותחזור להצלחה, קצת תהילים ולקו"ת ותתרום, ג' תפילות ביום, וחצות. זה יעזור לך, שתתן להדיבור לשלוט עליך.

המלכות בלילה אין לה מוחין, יורדת, אבל השורש נמצא בזרוע שמאל שהוא קרוב ללב, הנשמה נשאר בלב, וצריך לקבל מוחין מלמעלה, לא מקבלין מוחין רק לפי המפה הקבועה, GPS ר"ת גמרא ופוסקים, תלמד משהו, מעריב, השכינה יורדת לבריא, הוא בחי' גבורות. עיקר בחי' מ"ן, שם תיקון כל המלכים, הקשר לצד שמאל מתחיל בלילה, ועד שעה שישית בחצות. המלכות מת, בחוצה. נשאר רק נקודה אחת, בוכים, השכינה בוכה. והאדם קם ואומר אנחה אחת, אני מצטער איתך, ה' מחפש מי מצטער איתו, תגיד תיקון חצות. זה לוקח ג' דקות. ואל תצטער שפעם היית אומר עשרי סדקות. תגיד רק דיבור דקדושה אחד, 'רבונו של עולם אני מצטער שאין בית המקדש', הולדת הדיבור הזה, הוא הכל. מזה נהיה אח"כ דיבור של תורה. תיקון לאה, תורה ותפילה, כאיל תערוג, תן לי להתחיל, זהו

השמאל נקרא עולם הבינה, מי ימלל גבורות ה', מי ימלל, איך נוכל לדעת מהשי"ת? צריך שיהיה עולם שמשמיע, רואים כוכבים, מה זה, ה' ברא את זה, זה גדול עלי, זה משהו, צריך להיות עולם שהוא פשוט דוצח"מ, השתדלות לפרנסה, וצריך בריאות.

אם היינו פרות או כבשים, אין בעיה, בעל הבית לוקח אותם לשדה ויש עשבים, ושותה מים מינירלים בחינם, טוב לכבש, אומר מעע, אוהב את זה. ואתה נולד בשדה, לא צריך גג ושום דבר. לא צריך בגדים ולא דאגות. הכל טוב.

אם אתה בן אדם, יש בעיה, בוכה אמא אמא, בובאלע בוכה צריך אוכל וצריך לנקות וצריך בגד, כי ה' עשה שנצטרך אליו, זה נקרא גבורות. ככה מכירים שיש אבא. צריך אתה השי"ת שיעזור לך.

ברוחניות צריך יותר מזה, להנצל מיצר הרע, ולהצליח בתורה, ולהצליח בשמחה, ולמצוא את הרבי שיאיר לי איך עובדים את ה'. מי ימלל, מ"י, בגימ' נ' שערי הבינה, שהצדיקים מאירים לנו את הדעת והשכל, יש נ' שערי דביקות למעלה והם צריכים להאיר בתוך הגבורות, בתוך מציאות של הדעת למטה, שתוכל לגלות את ה', משם זה מאיר ובונה את האמונה בחי' מלכות ע"י הגבורות. זה ר"ה, אנו בונים את המלכות של ה' מחדש. בכל יום עומדים הניצה"ק בדיון, מי יהיה זה שמגלה כבוד ה', מסתכלים על הניצה"ק שנפלו בשביה, איזה מהם יעלו לגלות כבוד ה'. הם הברואים העיקריים של ה', כל ניצוץ גדול יותר מכל הבריא מליארד פעמים בלי שיעור. זה הדיון, איזה ניצוץ יעלה.

כשדנים את הניצוץ שיתעלה, לכאן צריך אדם חי, בריא, עם פרנסה, וכו', כדי שיוכל להתעלות ולעלות הניצה"ק, וצריך מצב של עליה ומצב של נסיונות. כל זה נקרא הנהגה של מלכות.

בר"ה בונים מחדש חותם דקדושה, גן נעול אחותי כלה, שיהיה שמור מהנחש, שיהיה לו כח להיות בדביקות אפילו למטה.

בבחינת המלכות יש גם חסדים בצד ימין וגם גבורות בצד שמאל.

זרוע שמאל, חמש אצבעין, אין להם שום חיות אחרת רק מעולם הבינה, שכולו גבורות. צד הב"ן של א"א, צד הגבורות. אח"כ יש חילוף, כל מיני אורות מופלאים, ה' החביא את החכמה, זה בינה, אשר בדברו מעריב ערבים בחכמה, האריז"ל גורס כזה, ערבים בחכמה, יש אור של חכמה וחיות. וה' סגר את הברז, נהיה לילה, לילה טוב. איפה אור החכמה והחסד? סגור. מעריב ערבים בחכמה, מחשיך. בלי זה, לא היה קיום לעולם. לכן עובר על אדם, ה' רוצה שתעבוד אותו.

הגבורות נקראים מנצפך, הדיבור פה הם אותיות קדושות, כ"ב אותיות, לשה"ק שבהם נברא העולם, וכן אותיות סופיות, הם עושים את הדיבור, אתה מדבר, כל אות העיקר הוא האות הסוגרת את המילה, זה עושה את הכל, אלף ולא אל..

זה חמש גבורות, מ"ן, שה' שם בעוה"ז, ומזה נעשה העלאת הרוחמים, כי אתה מתעורר בתאערוטא דלתתא ממקום כזה, המלאיכם מקנאים בך, זה עיקר הנחת רוח

דרכי נועם

מאיפה הוא מקבל, מהשנאר שלך, כל אבני ירושלים מי שילם את זה, ממעות צדקה. כשאתה מתחזק מהשאל תחתית, מיאוש טוטלי, מתי יבא שידוך. מאין יבא עזרי. יורד לאיזה מקום ובוכה לה' כמה שעות. פתאום בא מישהו ונהיה נס.

תדבר לה' כמה דקות, אלול זה זמן לדעת שיש רצון, ה' רוצה את הדיבורים שלך שאין להם שום ל'חות, זה צחוק אחד גדול כל ההתבודדות שלך, זה מה שה' רוצה. להמשיך את השער הזה, באלול ממשיכים את מדות הרחמים והרצון, מתוך כל מה שעבר עליך בשנה הזאת ובכל החיים, ה' מלא רחמים, הוא רוצה להמשיך, צריך כלים, הכלים זה הגנוחי ונוה שלך, איי, אהה, בזה תפעל הכל.

אבל תדע לומר לה', אני טועה, התורה תפילה שלי זה עצבים, רוצה מה שאין לי, הרי צריך לשמוח עם ה'. לשמוח עם העבודה, לא לרצות מה שלא הולך לי.

תמצא שאתה כן דבוק בה', תעלה את הדיבור לעולם הבינה, תבין את העוה"ז שהאור נכלל בתוך הבנת לב מתוך החושך, ומזה נהיה תפילין.

לכן מקדימין של יד תחילה, מה שעובר למטה, שיהיה בלב קצת השארת נקודת האמת מאתמול, אין עדיין אמת אמיתי, כי רק רוצה, רוצה שיהיה ככה, תורה תפילה בריאות וכו', ומכיון שאתה מתעקש שאתה רוצה כך, אתה רודף את עצמך, באלול אני לדודי ודודי לי, ה' איתי, אני חי בשביל נחת רוח ליוצרי ובוראי, אין יותר גדול. אכלתי היום, ויש עשרים שקל בכיס ב"ה, זה הרבה כסף, ב"ה יש לי משהו. יש אנשים שאין להם כלום, וגם אלה צריכים למצוא משהו שיש להם.

התפילין מעור בהמה, לכן מעלים את היד, כופפים כמו נ' שערי בינה, ולהרים היד לקבל קדושה, ה' אצבעות, הרי להניח התפילין מעלה את הזרוע, כי זה סוד העלאת הזרוע, זה קדש קדשים, בבקשה באצבעותיו רוצה לקבל רחמים, לבקש איזה קשר להקדושה, והנ' כפוף כנ' שערי בינה. ואז נכנס הארה גדולה שיאיר רק בביהמ"ק השלישי, נוקדפ השמאלי, זה בכח רבינו מאיר גם היום, ולכן אמר להתבודד, אפילו שנדמה שזה עבירה לדבר כך, משיך רוחא דחי' למשיחא, נמשך הכח שיהיה התעוררות.

כשמניח תפילין של יד, נהיה קשר, ומקבלים דעת. וכך אתה יכול להתחיל מלמטה למעלה. אז בעצם אתה ממשיך את המוחין מהתפילין של ראש שזה עדיין בכיס, בשמים, כי כך ה' רוצה שנתקן את הדיבור למטה, ע"י שאתה מעלה תא החמש אצבעין, זה סימנים שה' הצביע, אצבע אלקי, אצבעות זה גבורות, בתוך ההסתרה יש לי אבא.

(ג) הנה יד יהוה הוֹיָה בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשָׂדֶה בְּסוּסִים בְּחֻמָּיִם בְּגִמְלִים בְּבָקָר וּבְצֹאן דָּבָר קָבֵד מְאֹד: דָּבָר בְּחִי' דיבור, דיבור שלך אתה הורג את הקליפות. ויהיה לך חיים טובים.

תצא מהעצבות והדינים, ולזה צריך רחמים גדולים, כולנו יש לנו את הרחמים האלה באלול, יוצא מהכבוד העצמי, ולדעת שזה ייגמר רק כשאשמע לצדיק, אתערותא דלתתא, ולשמוח עם מה שיש לי היום, ולהתדבק בה' באותו הדבקות הכי עליונה בשעה שמתפלל בכונה וזוכה להתנוצצות אלקות, או סיום הש"ס, או חזן בפני עמוד בר"ה עם אלף אנשים, וגם משלמים קצת, ה' ירחם שיהיה לשם שמים...

תזכור שהיה לך פעם טוב, עוד חצי שעה יהיה לך שוב

אלול, מקבלים כוחות להתחיל לצעוק לה'. מזה מתחיל העליה. זה נקרא דביקות

לכן חצות מביא דביקות, כי מתחילין מאפס, ממינוס אלף. האור של תפילין מתחיל מקימת חצות. לא קמת? תקום פעם הבאה, תתקשר לאלו הצדיקים. ומתחיל לעלות.

זהו הסדר של ר"ה, מתחילין לתקן ארבעים אורות, ד' יודין של אני לדודי ודודי לי. אנו דבוקים בה', אין לו עם אחר. כל הגוים שונאים אותנו, והנה הכל מסתדר, כמה אלפים שנה ככה, אותו הסיפור, אנחנו שלוחים של ה'. תעמיד את הקדושה.

וכאור הבוקר מניחין התפילין, חוזרים לצד ימין, יציאמ, אך אעפ"כ ההתחלה ביד שמאל, ומתחילין להעלות את הדיבור לשורשו, מי ימלל, גבורותך ידברו, תדבר. כי הכל מתחיל בדיבור, הכל תלוי בדיבור. תיזהר בפה, תדבר לה'. עשית לי הכי טוב, זכיתי היום לכוס קפה, כוס מים, נתת לי אויר לנשום, נתת לי אני בארץ ישראל, תודה לה'. זה הנחת תפילין מתוך הירידה והחושך.

תתחיל בחמש אצבעות שמאל, תדע שבזה אתה עוקר את הקליפות שגונבים ממך את הפרנסה והמתיקות. ואתה בונה את הגבורות דקדושה, יראת ה', שיהיה בנין המלכות. ובזה נשפע כל ההשפעות. ישמיע כל תהילתו

זהו ההתחלה עכשיו מחדש, אלול ה' מגלה בו מדות הרחמים שלו, הכל מתוקן. משה רבינו פעל שנדע שהכל מתוקן, מה רוצים מאיתנו בימי אלול, לדבר לה'. לא רק יום ראשון ושני, היום כבר היה ו' אלול, זה עוד עליה, מחר מתחיל ז' אלול, עוד עליה ועוד עליה, נהיה כבר מלאך שרף, ואח"כ שוב נופל, לכן העיקר הוא לדבר לה', אני לדודי ודודי לי, מתוך השוב תעלה אל הרצוא.

תדבר לה', כמה שאתה יכול. אפילו כמו גר צרפתי שאומר ברכה עם מלא טעויות. וב"ה הקים משפחה מאד מפוארת.

כך אנחנו, עם השטות שלי, אבל ב"ה זכיתי לברכת התורה אחד.

תעלה את הדיבור לשורשו, לזרוע. הדיבור נברא מהזרוע, תעלה את זה להנהגת חמש אצבעין, שזה תיקון העולם שחמש ימין ממתיק חמש שמאל, יד החזקה, ימינך ה' נאדרי בכח, ימינך ה' תרעץ אויב, כי עו"ז זה נכלל בבינה, בחי' מי ימלל. השורש

כל יום אנו מתחילין את זה ע"י תפילין, זה הסימן, ההתחלה בלילה, בחושך, אין פרנסה, ורוצה להתגרש, והבן הזה ככה וככה, שום דבר לא הסתדר, ואני בקטנות המוחין, איפה הם ברחו לי מהכובע. אולי הם מתחת לשלחן, איפה הם? אתה לא רוצה להתכופף אהה.

ה' מנהיג העולם באור החכמה העליונה, והוא צמצם את זה מאד, מעריב ערבים בחכמה, אחרת אין בריאה ואין תכלית באדם לא צריכין אותך, רק בכל פעם פותח איזה שער, פותח שערים, וזה בונה מלכות דקדושה, זה הלב שלך, יש לך בלב קצת, קצת לדעת מה זה מלך מלכי המלכים, מה זה בראשית ברא אלקים, מה זה האבוא"ק אברהם יצחק ויעקב שהם ידעו מה', מה זה עם ישראל.

תתחיל עם הלב, יפתח לך אחד מחמישים שערי בינה, וזה מה שממתיק את הדינים, וגילויים בשלימות ביוה"כ,

עצמו להודות לה' על מה שיש, כשתעשה את זה, תצליח בפרנסה ובבית ובכל דבר, כי מסרת את זה לה'. ואתה בשמחה תמיד. ואתה בדביקות תמיד, אפילו שאלו תחתית

צריך לפשפש איזה סוג דביקות. ואח"כ זוכה לדביקות יותר עליונה, התנוצצות אלקות. אבל תהיה מוכן שמיד יורד לסוג דביקות אחר, כי צריך להעלות את הדיבור לשורשו, ה' מוצאות הפה.

הדיבור של האדם, גם בו יש רוח סערה, ולא יכול לכוון, אין לו את השובע הזה של הדיבור. בלי רבינו, אדם מפסיק, יוצא מהישיבה. אין לו חיות. ה' ירחם מה שעובר על אדם כשאין לו כבוד שהיה רוצה להיות ראש ישיבה. אבל כשרוצה את ה', האמת הוא מלכות ה' שאנו בונים עכשיו בימי אלול ותשרי. וכך יש למלכות שמירה, חותם, ה' מוצאות הפה העליונים, יחוד חיון וגרון, שורש ההמתקה, היחוד הזה אמר רבי שמעון בעת הסתלקותו, רק אני יכול לעשות את זה, ואנו יודעים מרבי הזה שכן עושה את זה. עיר וקדיש זה יחוד חיון וגרון. וצריך שיהיה לא בשלימות, גיכק, שלא יהיה רק לגמרי, כדי שיהיה קצת גבורות. וזה עיקר התפילה ברוך אתה ה', כל הסיפור הוא סוד 'אתה', שרק הצדיקים הגדולים, זוכים לכוון 'אתה' כראוי, בונים את המלכות לכל השנה, הוא היחוד העליון, ששם שורש כל ההמתקות.

ה' יעזור שיהיה טוב לכל הנשמות למעלה, יהיה נחמות וישועות. ה' ירחם עלינו, שנחיה חיים טובים, ה' מתפאר איתך לפני כל המלאכים, ואתה תיזהר לדבר רק דיבור טוב, 'אני כן יכול', כי הדיבור הוא תופס את כל הגבורות שהם הדינים, ואתה תופס אותם לצד ימין, זה ה' אצבעות שנכללים, הרמת הידיים שבתפילה, אנא בכח, קבלת התפילות. שם מ"ב שמעלה את עצם התפילה, שמע קולונו, ועי"ז התפילה עולה, ונעשה חן ורצון וכלי לרחמים עליונים

ה' יעזור, שנזכה לנסוע לרבינו, איפה תהיה תתקשר לרבינו, לא להיות שבו, תהיה חיון, שמח, בלי ספיקות. תתחדש ללמוד ספרי רבינו, כי עיקר הדיבור דקדושה זה אותיות של ספרי הצדיקים, ממשיכין דעת, והתנוצצות המוחין, חכמה בינה וחסד גבורה ודעת שלם כזה, נתעורר מהשינה, נתחיל לחיות

ה' יזכנו שנזכה לתשובה שלימה בשמחה, ונהיה ביחד אצל רבינו, נתקשר אל האמת, נמליך את ה' באמת, נגרום התגלות כבוד ה' עלינו ברחמים ורצון אמון.

תורה ח תניינא שיעור ז

יום ה' פרשת כי תצא תשפו.

וְזֶה בְּחִינַת שְׁלֹשׁ תְּפִלוֹת בַּיּוֹם. כִּי כָל תְּפִלָּה וְתְּפִלָּה הוּא בְּחִינַת מַחְמֵד מֵאֱלוֹ הַשְּׁלֵשָׁה מַחֲוִין, שֶׁהֵם בְּחִינַת שְׁלֹשָׁה מִיְּי רַחֲמָנוֹת הַתְּלוּיִים בְּמַחְ, כִּי עֵקֶר הַתְּפִלָּה הִיא רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים כְּנ"ל. וְעַל כֵּן כְּשֶׁהִדְעַת נַפְגָּם, חֵס וְשְׁלוֹם, כְּנ"ל, מִזֶּה בָּא, חֵס וְשְׁלוֹם, תְּאֻזָּת נְאוּף כְּנ"ל. וְאִזִּי כְּשֶׁנִּפְגָּם הַרְחָקָנוֹת וְהִדְעַת, אִזִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְפַּלֵּל בְּבִחִינַת רַחֲמִים וְתַחֲנוּנִים, וְאִזִּי הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין וְכִשְׁהִתְפַּלֵּה בְּבִחִינַת דִּין, אִזִּי הַתְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין וְכִשְׁהִתְפַּלֵּה בְּבִחִינַת דִּין, חֵס וְשְׁלוֹם, כִּי עֵקֶר יְבִיקַת הַסֵּטְרָא אֲחֵרָא הִיא מְבַחֲנִית דִּינִים, שֶׁהֵם מַחֲוִין דְּקִטְנוּת בְּחִינַת אֱלֹקִים, כִּיְדוּעַ, וְעַל כֵּן הֵם נִאֲחָזִין,

טוב, כיון שאתה מצפה לזה ויודע שהכל טוב, יהיה טוב. אם לא, רק בוכה על הנפילות ועל המקרים, לא מעלה את הדיבור. תדע שמה שקורה לך זה שליחות שה' סיבב בדיוק, שתהיה דבוק בה' מתוך הירידה לגשמיות עוה"ז, וממילא אחכ תעלה יותר. כך היה ביצאמ מיד פחד ואימה מצרים ודופים, לא גמר אותם בבת אחת, כדי שנלמד איך העוה"ז נברא, איך הוא סדר של עוה"ז

ואחכ בא עמלק, עליה קבלת התורה, ושוב ירידה עגל, ושוב התיקון של אלול ור"ה ויוה"כ, וכך הוא בכל שנה, עכשיו אנו מתקנים כבוד ה' בעולם ע"י תשובה, תשובה הוא שתמסור עצמך לה', כמו שהוא רוצה. ותבנה את המלכות בעוה"ז

במה בשופר, שמתחיל מלמטה כמו תפילין. ומיד רצועה ש"ע נהרין ויודע שיש אורות כאלה, שורש הרחמים, שזה מתקשר עם דעת ועם כל המדות דקדושה, שכבר מתגלים בחי' יעקב ורחל, שזה עיקר המוחין שיש לנו היום, ואח"כ עולה לתפילין של ראש, ומתחיל להיזכר שיש אור חכמה אור האלקי, ויש בינה, זה מוחין אהבה ויראה, אצבעין דימין ושמאל והקשר שביניהם, ושל ראש, ואח"כ וארשתך לי לעולם, מזל טוב, קידושין, ואז מתהפך הסדר ששל ראש יותר גבוה משל יד

כך זה אצל האדם, תלזה שמחה מלעתיד ואח"כ תהיה שמח באמת

זה עיקר התשובה, לא לחוש על מה שעובר, לא לומר שאני לא יכול, תדע שגם כשאתה לא יכול אתה כן יכול, תצחק, תתאנח, ואפילו נפלת וירדת, זה הדרך שחוזרי סבשתובה, אפילו שעובר כל הבעיות. אבא, זה הכבוד שלך, אני מקבל באהבה. אני לא אחאב או ירבעם, רק מקבל באהבה ומוסר את עצמי לה'.

אלא שיש רוח סערה בעולם שיש דרך אחרת, שמח רק כשיש כסף ובקבוק בירה. אנחנו זוכים לבחי' שמחו בה' וגילו צדיקים. מקימים את המציאות של נפלאות ה'. ואז יש דביקות למטה ולמעלה, וכך נבנה החותם שנבנה מחמש אצבעין עלאין של בינה.

אפשר לדבר כמה שנים על הפירוש של השורה הזאת, להעלות את הדיבור לשורשו שהוא הזרוע, זרוע מרמז על תפילין, זרוע מרמז על כל המעברים שצריך המתקת זרוע נטויה, ולזה צריך תשובה, להתעורר ביראה ופחד, ומעלה את הגבורה אל הבינה שיהיה ממותק, לדעת שה' רוצה רחמים, וירחם עליך יהיה מה שיהיה, אל תהיה בקטנות ועצבים.

ה' אצבעות של יד שמאל, זה הסימנים שהימין ושמאל צריך להיות כלול ביחד, רוח סערה לא נותן לכלול, רוח דקדושה כולל, תפארת

ה' מוצאות הפה, מה שאדם יכול לדבר לשה"ק, הוא רק מכיון שיש לך שליחות בעולם.

כותבים אותיות על עור בהמה, שהוא יותר חכם ממך... והשמות והכוונות. צריך לזכות. והעיקר לא להשתגע שלא מבין את הכוונות, תלמד דרך הבעש"ט דרך רבינו שזה עובד.

חיים בפשיטות ותמימות, לתפוס תורה ותפילה, שמחה והתחלה חדשה, אדם ובהמה תושיע ה', תשובה זה כמו בהמה, זורק את המוחין, אף שכן רוצה מוחין, מקבל על

חס ושלום, בתפלה זו שהיא בחינת דין, ובולעין אותה, חס ושלום:

יכולה להפיל אותך, כל פעם שאתה אוכל ועושה משהו בעוה"ז, זה מפיל אותך, מזונא דגופא.

ואח"כ מגלה לנו קבלת התורה ממש, שורש הקדושה. משה רבינו הביא לנו תורה ואח"כ נפלנו בעגל, ומשה רבינו מסר נפשו על ישראל, תפילה בבחינת דין, מסר את עצמו לגמרי, לא רק סקילה שריפה הרג וחנק, מסירות נפש כזה, ואז הוא פעל ונתגלה בעולם סיבת הבריאה, שיתגלה מדות הרחמים, נרדי נתן, נרד וכרכום, שיר ושבחה הלל וזמרה, להודות ולהלל לה'. זהו ונהר יוצא מעדן להשקות את הגן.

כשנפתח העדן עלאה, הגן עדן. רבינו אומר אני פעלתי את בחי' עדן, כל הנשמה תהלל י"ה, העיקר שיהיה ריח, להעלות נחת רוח לה', ריח עולה מלמטה למעלה, ונעשה נחת רוח, י' מיני נגינה, התחלה חדשה, שיר מרובע וכו', ללכת בדרך האמיתית שצריך ללכת, שרבינו מלמד אותנו, בקי ברצוא ובקי בשוב, וכל הנשמה תהלל, שהנשמה שלי נכלל בנשמת הצדיקים הקדושים, ועושין שיר ושבחה, תהילה של י' מיני נגינה, והם מחברים אותך לשיר פשוט, כתר עליון, שהוא 'עדן'.

כי אם חסר מציאות המשכת הרחמים, ואין שיר פשוט, אזי כביכול אין דרך התורה כראוי, איך מותר לאכול בכלל, איך יכולין לעשות בעוה"ז, וכל מיני חומרות וכל אחד משתגע בשגעון אחר, או עצבות אחר. ובחודש אלול צריך להאמין שיכולין לתקן הכל בקלות. גם כשלא מרגיש.

המאמר הזה הוא ר"ה של רבינו בעצמו, הקיבוץ שאנו נכללים לגמרי. לכל אחד יש טבע אחר, משיכה אחרת, מעברים אחרים. והכל כי צריך שורש התורה ממדות הרחמים, ואנו צריכים לרדת לעוה"ז לברר מה שצריך לברר, להתנהג נורמלי, ואם עובר עליך דברים שלא הצלחת, רצית להתחתן ועדיין אין שידוך, אל תשרוף את החיים שלך על הקושיא הזאת. כל אחד יש לו מעבר, מה שהגלות גורם.

כשיש שיר פשוט, כתר עליון, הכל מתאים ומסודר. אם לא, יש קושיא איך יתכן שיצאנו ממצרים וקבלנו תורה, ומיד אחרי מ' יום היה חטא העגל, איך יכול להיות שגעון כזה, צריך להתאבד מרוב קושיא ותמהון על דבר כזה, לאחר גילוי כזה, ה' גילה לנו שהוא שומר ופודה ומציל, ובאמצע התחבא לפני קרי"ס, ואח"כ מעשה העגל בבחירת האדם בביכול.

אלא שהצדיקים מבינים שצריך לברר בירורים באופן שאתה לא מבין, וההצלחה שלך תלויה שתתרגל בדרך של רבינו, י' מיני נגינה ורק להיות בשמחה. וממילא יהיה כל הישועות והרפואות. בטחון והתבודדות בתמימות. לתפוס איזה מצוה ולהיות בשמחה. ואח"כ להתייגע עוד איזה שעה. ותעבוד על תוכחה ראויה, ליישב דעתך מה שאתה כן צריך לעושה למעשה, איך יותר להתקדש בפנימיות השכל, עבודה בכל תנועה וכו'.

וכל זה בזכות הריח הטוב.

זה שרבינו פותח לדבר עמנו כמו חבר, שמוכרח להיות נהר יוצא מעדן, מעתיק יומין, שורש דשורש, ונמשך קול, שערות, אפילו שעדיין לא שבת, האורות לא יכולין להתמשך עדיין, הכאת האור הוא התנוצצות אלקות שה' נותן לנו בציצית ותפילין. כל מצוה הוא קול כזה שמעורר אותך. רבינו ממשיך את הקול הזה, ונמשך י' מיני נגינה.

זהו מאמר שרבינו אמר אותה במסירות נפש שאין לשער, ממש מסירות נפש עם דם. בפתיחת התורה הוא אומר לך כמו חבר טוב שאם מישהו אומר לך תוכחה, או אתה בעצמך מוכיח את עצמך, תיזהר שלא להשבר. כי אסור לו לאדם להישבר.

כך דיבר קודם ההסתלקות.

וזכינו לעיין יותר, כי רבינו מדבר במאמר הזה שהעיקר הוא לחפש בתורתו, לא תסור מן הדרך אשר יגידו לך ימין ושמאל, תורה סא היה נדפס לפני שנהיה חולה, נסע ללמברג, וגם שם כתוב הצוואה. שיש תורה, ואנו מקבלין את התורה בדרך מסורת. יש משנה ויש גמרא, צריך לפסוק ההלכה בדברי חז"ל.

למשל מה שאמרו חז"ל שהתשובה מועיל, ויש אחרים שאומרים שצריך להתיימשך. שרואה חטאים עונות ופשעים, והוא רחוק מה'. ומחפש את ה', ה' גבוה מאד, ואיפה אני. יש קושיא שאנשים שואלים הרבה, למה אני מבולבל, הוא לא מבין למה הוא מבולבל, לא מבין למה הוא לא מבין את הגמרא...

רבינו אומר צוואה איך לקבל את התורה, שתבין שאתה לא מתחיל להבין מה שנעשה בעולם, אתה יכול לתקן, הכל תלוי בך, תוכל לזכות לכל מה שאתה צריך ברוחניות וגשמיות. תתעורר בדרך הלכה, ובדרך עבודה, להיות בקי בדרכי העבודה, כל מה שצריך לעשות בקדושה וטהרה, והכל באופן של גבול התורה, לא שגעון.

המשוגע חושב שהוא פטור מכל הצרות, יש צרות אחרות. צריך דרך התורה. דרך להתחזק. דרך שאדם מוכרח לקבל זהו מסירת התורה.

רבינו התחיל לדבר אז מסדר ההסתלקות. ומה נפלא שפתח לדבר בענין התוכחה. תוכחה הוא עיקר האדם, ישוב הדעת מה שצריך לעשות. איך להתנהג, איך לתקן. ולבקש ולהבין איך ומה. וכך יוכל אדם לזכות יותר. והוא הנקרא יגיעה בעבודת ה'.

אומר רבינו, שצריך ריח טוב, ריח של נחת רוח לה', כשאדם עוסק בתוה"ק ומנסה פעם ועוד פעם ועוד פעם, והוא מקבל את התורה. לא משוגע ולא שבור, התשובה זה דבר נורמלי.

רבינו בעת ההסתלקות מדבר מזה, הוא רוצה להכניס אותי בתוך זה, כשאני מתייגע כ"כ להיות איש כשר, אל תהיה משוגע, ולא עצוב. לא תוכל להגיע לכלום בזה.

מאריך להסביר טעם הדבר. וכאשר למדנו כל הסדר, שיש בחינת נרדי נתן ריחו, שצריך להמשיך מדות הרחמים בעולם. כמו שיש תוכחה, רצון לשוב בתשובה באמת, זה יכול לשבור מאד את האדם, שאני צריך ולא מצליח, וצריך ישועה גדולה להבין איך כן לשוב בתשובה, איך לסבול מה שלא הולך. אין דרך אחרת שאני רוצה דווקא כך וכך.

רבינו אומר שה' ברא את העולם באופן כזה שהתוכחה

וזהו חידוש עצום שאין לשער ולתאר.

אצלינו יש קול מתתא לעילא, להמליך את ה' בר"ה, בשמחה, הנה אני בא לומר מי זה מלך הכבוד.

כי תצא למלחמה על אויבך, האדם מתחיל יום אחד, והנה לא הלך לך כמו שהוא רצה, שלא כסדר. אם תרצה שיתן ה' אלקיך בידך, כ', כתר, תעשה לכבוד ה'. זהו התורה האמיתית, וכך יכולין לסבול.

ושבית שביו, יש עצה אחת לשבות את הקב"ה, כי נדמה לך שה' ברח לך שהרי עובר עלי כך וכך, ונדמה לך שאתה אשם וכו'. וההרגשות כבויות לגמרי. והלב מלא דאגות וכאבים והסתרות. ושבית שביו, תתבטל, תדבק את עצמך להשי"ת.

זהו מרכז המאמר הזה, כל י' מיני נגינה, כל התורה הזאת תלויה בדבר אחד, שאדם נכנס להנהגת א"י, נפלאות וניסים, הנהגה שנקרא חידוש העולם, שאין עולם יש, העולם לא רק עולם, אלא עבירות נפילות ופגמים הכי קשים שבעולם, גם זה לא נמצא, ובפרט הפגם הגדול ביותר שזה גאווה, שעושה מצוה לכבוד עצמו, לא יודע בשביל מי הוא חי, אין לו שום שייכות עם אמת.

באות ב' התחלנו ללמוד שזה הקול שייך לענין התפילה. כי מיהו זכאי לקבל את הקול של הצדיק.

סדר המאמר, שאי אפשר ליטול זה הקול כי הוא בקטנות, אז למה לא יקחנו מהצדיק, ומחדש סדר ארוך עד שיזכה לזה הקול, כי הקול דקדושה הוא הארת המוחין, אדם לא יכול לקחת את זה, רק כשיתחנן לפני ה' לשנות את הטבע. הטבע שלי הוא שאני שוכח. אחד אומר לי לפני חמש דקות שאקבע איתו לדבר איתו, ואחר חמש דקות שכח ונסע לאמריקה. וגם עם הקב"ה אנו ככה מבולבלים, לא מתכוונים ברצינות. לכן צריך כח הדיבור.

תפילה הוא כדי לזכות לבחי' קול מה זה תפילה, לב. שאני עומד לפני ה' ומספר לו, מדבר מהלב, לא מגיע לי כלום, ונכנס למציאות שהוא מדבר עם מלך מלכי המלכים, יש לו לב של יראה, לב של אהבה, לב של תקוה ובטחון, תפילה הוא רחמים ותחנונים, ואז יש לך שייכות עם י' מיני נגינה.

ואז אתה זכאי להיות עם הקיבוץ הקדוש, שכל הניצה"ק עולים למעלה. הרי שהתפילה הוא הקשר.

ורבינו אומר שמכיון שאדם נפל, ומרחם על עצמו בגשמיות שזה אכזריות, ואז גם התפילה כביכול ברוגז, דין, ולכן לא יכול להמשיך הארת הקול, הכאות דקדושה שממשיכים רחמים וישועות. והאדם חי ככה.

העצה של כל העולם הוא להתיימש מתפילה רח"ל.

המניעה הוא הריחוק מהשגחה של ניסים ונפלאות. וזה נלקח באדם בגלל שאינו מקיים ושבית שביו, שזה קול הפשוט, המוכיח הראוי, תשבה את השי"ת כרצונו, הוא בורח ממך בגלל שאתה טמא ומטומא, ואתה אומר אין עוד מלבדו, רק שוית, רק אלקות, זהו ר"ה להמליך את הקב"ה עם כל הלב, למסור עצמו לרצון ה', להמליכו במלכויות זכרונות. לקבל דרך התורה ולהיות בשמחה גם בכל מה שעובר. ולבא לישוב הדעת.

רבינו מאריך עוד בסדר פגם המוחין, שעי"ז נעשה כל הירידות ותאות ניאוף, וכן גניבה וגזילה וכל הרעות שיש בעולם, עי"ז הוא נופל למוחין דקטנות. ולא נמשך שפע שבא ממדות הרחמים שזה מוחין. מוחין זה חיות. קרבת ה', ביטול הקליפות. עם מוחין יכולין לעמוד נגד מבבלים.

כשיש מוחין, אדם קרוב לה', זה לשון של רבי נתן, בלי מוחין הוא בקליפות.

סדר העולם, כשלומדים בפשטות אין יודע מה זה מוחין, יש בגמ' מח קדוש ונפלא ונורא, מהרש"א הוא שכל קדוש, שו"ע שכל גישמאק מוראדיג, ספרי דרש, מהרל, מוראדיג, חתם סופר, ספרים ומעשיות. מוראדיג, ספרי מוסר.

אלא שבכל אלו חסר שיר פשוט, אור הצדיקים שממשיכים לך את הקב"ה בעצמו. ולכן אתה נשאר בקטנות. כשמעיינים בדברי רבינו, נכנס משהו אחר לגמרי. כל רגע בחיים אני צריך להתעורר, לדעת שהעולם מחודש, אין דבר כשלעצמו. מחודש היינו נפלאות גדולות ונוראות עד אין סוף, למעשה אני לא נמצא פה בכלל, יש לי אפשרות לחיות כאן ולעשות נחת רוח לה', קלקלתי, ואני יכול לתקן הכל מחדש.

וכך יודע לו מה זה ר"ה ומה זה תשובה.

כל המחלוקות שבגמ' זה כמה דרגות של המוחין. תלוי איפה אתה.

רבינו השיג להוריד את האור אלינו, אף אחד לא יורד עד אלינו כמוהו.

אומר רבינו, הקול הנפלא הזה שמעורר בלבך מהו ציצית ותפילין, מהו אלול, ולרפאות אותך לצאת מהשגיגות של עצבות וריחוק, שגיגות של תאוות ויאוש, ולשמור את הזמן לתורה ותפילה, רוגע ומנוחה, ולקבל באהבה מה שעובר.

אם הוא בקטנות, לא יוכל לקבל את זה, ואז אפילו התפילה הוא נבלע אצל הבעל דבר.

אומר רבינו, אתה לא יכול לתקן את זה לבד. אתה רואה שעובר עליך תרדמה, כי אינך יודע עד היכן עד היכן הוא התבודדות. מלה אחת להשי"ת. ואח"כ אתה אומר שזה לא היה התבודדות טובה, או שאומר כבר בקשתי ואתה חייב לעזור לי, קלקל הכל בזה. תאמין באמונת חידוש העולם, היינו שיהיה לך קשר לאין עוד מלבדו. זהו שורש שפיץ החיות. כבוד ה', שאני זוכה להכתיר את המלך.

להיות הארץ ומלוואה, תוך כדי שעובר שלא כסדר, ממליך את הקב"ה, כי הנה מלך הכבוד, רק הוא ית' נמצא.

כשאדם בקטנות אינו יכול לאחוז בזה, לזכות להארת הכ', כבוד. והאלול רדום. א"כ מהו התיקון.

באות ג' מתחיל לגלות סדר התיקון, וקשה לפרשו, ומסתמא תחילת המאמר הוא עצמו הפירוש, בדרך כל מאמרי רביהק שבתחילה אומר כל הסוד

[ג] וְאֵזַז נְשֵׁה תְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין, אֶזְצִירְכִּין בְּעַל כַּח גְּדוּל, נְשִׁיכָל לְהַתְּפַלֵּל תְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין. כְּמוֹ פִּינְחָס בְּעַת נְשִׁקָּא עַל מַעֲשֵׂה זִמְרִי, כְּמוֹ נְשִׁכְתוֹב (תְּהִלִּים ק"ו): "וַיַּעֲמֵד

פִּנְחָס וַיִּפְלֵל. וַדְּרָשׁוּ רַבּוֹתֵינוּ, זְכוֹרָנָם לְבִרְכָּה (סְנֵהֲדָרִין מִד): 'שְׁעֵשֶׂה פְּלִילִיּוֹת עִם קוֹנֵי הַיָּנִי תַּפְלָה בְּבַחֲנֵינָת דִּין, כִּי קָנָא עַל מַעֲשֵׂה זְמָרִי, שֶׁהוּא בְּחִינַת (אִיּוֹב ל"א): "כִּי הוּא זָמָה וְהוּא עֹון פְּלִילִים". הַיָּנִי שֶׁהוּא עֹון שְׁצָרִיכִין לָזֶה תַּפְלָה בְּבַחֲנֵינָת דִּין, שֶׁהוּא בְּחִינַת פְּלִילִים, בְּחִינַת: 'וַיַּעֲמֵד פִּנְחָס וַיִּפְלֵל'.

פלילים, בחי' יושר ומשפט, שהדיין מחלק את הדבר לפירושים ומביא את האמת והיושר.

א"כ איך הוא זמה ועון פלילים, כי פגה"ב מבטל את הדעת. הראש כולו פירורי מוחין שבורים. כי פגם בפירורים. ואינו יכול ליישב דעתו. ברית הוא קשר, שלום, שלימות, קשר עם ה'. תיקון הברית הוא תיקון הכללי, שאדם מקשר את עצמו למחשבה, לקדושה.

עון זמה, הוא עון פלילים. כי אפשר לתקן את זה. והרי כבר קלקל הכל, אלא שזה מה שרבינו מפרש ויעמוד פינחס ויפלו. שדיבר כלפי מעלה, 'על אלו יפלו כ"ד אלף מישראל', על שלומיאל אחד כזה. כביכול היה טענות להקב"ה. כמ"ש בגמ'.

יש לברר מיהו פינחס, ורבינו קורא לו בעל כח גדול, מה הכוונה? ומהו תפילה בבחינת דין, והרי זה עתה אמר שצריך שהתפילה יהיה ברחמים.

בהמשך מדבר ממטה עוז. יהושע היה לו כידון. משה היה לו מטה עוז, נברא מברית העולם, מה הענין הזה.

בעל כח. זברנו בשיעור הקודם הרבה פסוקים בר"ת חב"ו. חיל בלע ויקיאנו. פסוק הוא באיוב. הוא בלע, והוא יקיא מה שהוא בלע. בפורים מצוה שיהיה שיכור, כל מצוה יש לה גבול, מצוה בלי גבול זה שגעון.

אמרנו חב"ו ר"ת חכמה בינה ודעת, ו' עצמו הוא דעת. והניקוד מעורר רחמים וחסדים ומבטל הקליפות.

בעל כח גדול, יש לו את הכח הזה של חב"ו, חיל בלע ויקיאנו, וכמבואר בהמשך דבריו הק'. וצריך להבין מהו הענין, ואיך זה נהיה.

נפתח בענין פלילים. שיש יושר ושכל. כי כל עבירה וריחוק, נפלת מדרך השכל, זה לא פלילים דקדושה. אבדת את ישוב הדעת כמשוגע. כשאדם משוגע אינו יודע איך לעבוד את ה', לא מבין תורה ותפילה, וסובל מעצמו, ולא שומע בקול חכמים, אפילו יכנס לבית משוגעים לא יתרפא, כי המח שרוף לא רוצה לשמוע, זהו עון פלילים.

התיקון הוא פלילים, שכן יכולין לתקן וליישר את המח. זהו חודש אלול, שיכולין ליישרו.

כי לא כצורינו צורם, ואויבים פלילים. ביאר בזוהק חב דף מב, תבין שאפשר לבנו תהכל מחדש, האבן יכול להיות עץ וכו', כל יוסאפשר לעשות בריאה חדשה לגמרי, מה אתה דואג מהעבר שלך, תתאנח לה', אלול, אבל צריך שיהיה לך כלים לזה, קיבלת אור של תיקון, תיקון הפה"ב, צריך להכניס את האור לכלי.

כשאנו דבקים בצדיקים, הם יודעים סוד מציאות כל אדם, וצועק גואלד אין יאוש, אל תתייאש.

וזלה"ק הזה"ק שם: 'אמר (שם מ כה) ואל מי תדמיוני ואשור יאמר קדוש, לית בכל בריה דאשור כוונת, ואף על גב דבראתי לה כדמות אתון דילי, דאנא יכיל למחאה ההיא צורה, ולמעבד לה כמה זמני, ולית אלוה אחרא עלי דיכיל לממחי דיוקני, ובגין דא (דברים לב לא) כי לא כצורנו צורם ואויבינו פלילים. ואי יקשה בר נש דהא כתיב (שם ד טו) כי לא ראיתם כל תמונה, איהו יתרץ ליה, האי תמונה חזינא, דהא כתיב (במדבר יב ח) ותמונת ה' יביט, ולא בכל תמונה אחרא (ס"א דברא ויצר באתווי) דבר נש דיצר באתווי, ובגין דא אמר (ישעיה מ כה) ואל מי תדמיוני ואשור. ואל מי תדמיון אל ומה דמות תערכו לו, ואפילו האי תמונה לית ליה באתריה, אלא כד נחית לאמלכא על בריין ויתפשט עליהו, יתחזי לון לכל חד כפום מראה וחזיון ודמיון דלהון, והאי איהו (הושע יב יא) וביד הנביאים אדמה, ובגין דא יימא איהו, אף על גב דאנא אדמה לכו בדיוקניכו, אל מי תדמיוני ואשור. דהא קדם דברא קודשא בריך הוא דיוקנא בעלמא וצייר צורה, הוה הוא יחידאי בלא צורה ודמיון, ומאן (נ"א ואית) דאשתמודע ליה קדם בריאה דאיהו לבר מדיוקנא, אסור למעבד ליה צורה ודיוקנא בעלמא, לא באות ה' ולא באות י', ואפילו בשמא קדישא, ולא בשום אות ונקודה בעלמא, והאי איהו כי לא ראיתם כל תמונה, מכל דבר דאית ביה תמונה ודמיון לא ראיתם. אבל בתר דעבד האי דיוקנא דמרכבה דאדם עלאה, נחית תמן ואתקרי בההוא דיוקנא יהו"ה, בגין דישתמודעון ליה במדות דיליה בכל מדה ומדה. וקרא אל אלהים שדי צבאות אהי"ה, בגין דישתמודעון ליה בכל מדה ומדה'.

פלילים היינו לתקן, פירורים, מפרר את זה לניצה"ק, והם נכנסים למקום אחר. זהו עיקר כח ויפלל, תיקון התפילה שממשיך רחמים. אבל מה תעשה שאין לך כח להגיע לרחמים.

זהו שרבינו אמר שתשיג כמוני ממש, לא כמוהו, אלא תגיע להתכלית שלך, לא יגיעה של רבי שמואל שפירא ממש, אלא תהיה אתה כמו שאתה, ואתה תחזור לתקן הכל, אך כשיש צרות וחולשות פרנסות ושידוכים, צריך לחפש את רבינו, לזה צריך אמונת חידוש העולם, שאין בכלל צורה קבועה בעולם, בפלילים הכל מסתדר ומתחדש. ואויבינו פלילים, זה ניצה"ק שנפלו וצרך להחזירם.

עון זמה הוא פלילים, היינו שכן יכולין לתקן.

היום ציונים אומרים 'פלילי', כל הציונים הם פלילי, זה כפירה. זמה, עושה פלילה שאין לך שכל, פגה"ב היינו פגם הדעת. שאתה לא יכול לאחד שני דברים, נדמה לך שנפלת ואין תקוה. ריחוק ושגעון.

אבל כשיש חיות, ויודע כי אדרבה אני קרוב לה', נעשה תחיית המתים, הההרגשות של ריחוק ועצבות, הם כלום, לכו מפה. מתי ילכו, כשלא תפחד מהם, אדרבה תבואו, אני לא מפחד ממכם, יש בעל כח גדול.

מה זה בעל כח גדול. בפשטות זה משה רבינו שיכול לעמוד כנגד פרעה. השלך לפני פרעה, המלך הענק שהיה באותו דור, פירמידות וכו', תשע מאות שנות מלכות מצרים, מימי נח. והנה בא משה רבינו ואומר הקב"ה שלח אותי אליך שלח את עמי, פרעה היו לו כישופים נוראים, שגעון, כל מי שמרגיש משוגע ועצוב, זה כח של פרעה. ואתה לא יודע מה זה. אדרבה, זה הדבר, שאתה לא יודע מה זה, תבין שזה

זה ההתחלה בסדר ק"ש שעל המיטה, עניינים גבוהים ועמוקים מאד, כל יום מתיחל מחדש להכתיר את ה'.

זכרינו לחיים, תן לי יום של חיים, שאני כן יכול לפעול כבוד ה', חיים של שמחה, לצאת מהמקום שנפלתי בו. להתחיל מחדש, לצאת מהחושך שלך, להתחיל מחדש, אתה כן יכול.

ק"ש שעל המיטה יש בה הרבה סודות. למעשה זה המציאות שאדם מוסר נפשו ומוכן לקפוץ לאש בשמחה אם יהיה איזה גלאח וכו', הרבי רבי אלימלך מצוה לחשוב על זה אמצע האוכל ובכל מקום שמונח, זהו בחי' ק"ש שעל המיטה, שמירה מהקליפות בלילה.

האריז"ל גילה באריכות ענין זה, כי ק"ש שעל המיטה מעורר את 'חרבו' שהוא בגימ' רי"ו, ג' הויות דע"ב, שצריך להכנס לבינה, שורש הגבורות, וזה עולה עד עתיק. ק"ש שעל המיטה, כיון שהוא כ"ד שעות זה עולה עד חיצוניות דעתיק. בתכלית הקטנות כמעט נרדם ויושן, איך יהיה שם תכלית הגדלות.

בהיותי נער בן י"ט שנה, לילה אחרון לפני שנסעתי לארץ ישראל. היה יארצייט רבי עמרם בלוי, שמענו דרשה מהרב מקאשוי, היה קנאות אש, ואמר שצריך ק"ש שעל המיטה, גם כשאין לו כח וכמעט יושן, יתאמץ מאד, כמה שיתאמץ להחזיק עצמו עירני, עם הגארטל וכו', כשהוא היה מדבר אש, היה מציאות. זה היה טוב.

כך אנו צריכים לקרוא ק"ש שעל המיטה, וכן צריך להתחיל לחיות חיים חדשים. כי יש בעל כח.

בזה"ק אומר אל מי תדמיני, הקב"ה הוא לא כמו שאתה חושב. אתה חושב שתשובה לא מועיל, נדמה לך שלא תגיע להשגת אלקות ותפילה ראוי, והרי ביום אחד אפשר לתקן הכל. העיקר הוא אמונת חידוש העולם.

לזה צריכים בעל כח גדול שמצמצם שורשי מדות הרחמים, כמו שמצאנו משל בחי' שופר, ובק"ש שעל המיטה, שהוא המקום שהורגים כל החיצונים, שוחטים אותם כפשוטו.

ואסור לעשות את זה לפני שמכניס אור חדש, כלי ורוחא. אם לא, אתה משוגע, אתה שב בתשובה ואין לך איפה ללכת, אין לך פלילים וישב הדעת. הרגת את הסט"א אבל אתה עוד לא מכיר את ה'.

בבוקר בלמען שמו באהבה, הכל מחובר לק"ש שעל המיטה, בחצות מתחיל סדר הנסירה, לימוד התורה בלילה, ותפילה, ובבוקר בעת התפילה נשלם הדבר עד שנעשה אור יום. זהו סדר של יום.

התורה מלמדת כל דבר בחיים, איך לחיות. ורבינו מלמד איך לשוב בתשובה, להכניס כוחות בעבודת ה' בלי להרוג את הנשמה בהבאשת הריח, אלא ריח טוב ושמחה תמיד, ולצאת מהטעויות, ולבא לתפילה בכונה, וריבוי התחלות. והכל כדי לבא לאמונה שלימה.

ואז יתנגן בלבו, נרד וכרכום, שיר ושבחה, ויבין בגדולת ה', ואז הנשמה מעלה ריח טוב בעבודת ה'. זכרינו לחיים, זהו החיים שנקרא לחיות.

כִּי נִשְׁיֵשׁ פָּגֶם תֵּאָוֶת נְאוֹף, חֵס וְשָׁלוֹם, שְׁאֵז הַתְּפִלָּה בְּבַחֲיִנַת דִּין וְהִסְטֵרָא אַחֲרָא בּוֹלְעֵת אוֹתָהּ, חֵס וְשָׁלוֹם, אֶז

רק נסיון, וקל לעמוד כנגד זה, תתנער מפרעה, כי יש בעל כח גדול, ויהי לתנין.

יש שתי סוגי לויתן, תנינים וכל תהומות. שורש העפר שורש הישות נקרא תנין. איוב מדבר על זה. יש כח תנין דקדושה הצדיק, ויש שביה"ב שהיצה"ר מושך את האדם, מכסה ומעלים, הכח הנועל את המח שיהיה קטנות וריחוק, זה שהתנין בלע. משה רבינו מראה לפרעה, אני יודע מי אתה, הכח שלך הוא מהתנין הזה. פרעה ידע שהוא השיג כחות של כישוף. זה סוג חשמל, לא בו זו זו, היה כישוף, זה גם נמצא היום. משיכת חשמל, רגשות. יש סמארטפון שמסתכלים בזה כל היום, כתוב לא להכניס את זה בבית כנסת, זה שמסתכל בזה כל היום זה כישוף. השמש מכשף כאילו יש אור, זה רק אלקות. יש כמה דרגות של כישוף.

משה רבינו אומר יש לי תנין יותר גדול, אני בולע אותך, זה בעל כח גדול מאד. לא מפחד מפרעה המלך הכי גדול בעוה"ז, לא מפחד ממנו. כי הוא בעל כח גדול. הוא הפך לו בורג בראש, פרעה נהיה בייבי שלו. הוכבד לבו יותר, ויותר, הנהיג את לבו. והכל למען תדע כי אני ה'.

פרעה לשון פריעה, התגלות חסדי ה' בעולם, זהו בעל כח הגדול.

נו, צריך מסירות נפש לנסוע לאומן, זורקים מהישיבה, ותפיסה, וספיקות אם צריך לנסוע, צריך מסירות נפש ממש, בתוך ברסלב גם צריך מסירות נפש. הנה אנו באים לנסוע אל בעל הכח הגדול.

לא רק כשנסע לאומן, אלא כל לילה ולילה בק"ש שעל המיטה נוסעים אל בעל הכח. ק"ש שעל המיטה הוא חרב פיפיות. בגמ' כתוב שצריך לקרוא ק"ש, פסוקי רחמי, האריז"ל גילה מה זה, זהו תחילת תחילת עבודת כל יום ויום, הבנין הראשון של בחינת מלכות דקדושה. זה נקרא כ"ד שעות, שער רוח הקודש האירז"ל מגלה באריכות מה זה ק"ש שעל המיטה. גם כשאין יודעים סודות גדולים.

כל לילה הולכים אל בעל הכח. בק"ש שעל המיטה. כי בלילה אתה לוחם בפרעה, לילה זה רמז לעצבות ושגעון, כשיש את זה ממש, נדמה שאתה לא יכול לעשות כלום, אתה כן יכול, תמשיך אמונת חידוש העולם, תמשיך התחלה חדשה לגמרי, הנה זה עתה נהייתי איש חדש לגמרי.

בתחילת כ"ד שעות היום הוא בעבודת ק"ש שעל המיטה. יש סדר ק"ש של שחרית ומעריב, כל אחד ממשיך איזה דרגה של מוחין. בק"ש שעל המיטה קצת מוחין ממש. אבל יש בעל כח גדול שלא מפחד מפרעה כלל. הוא החטיא אותך כל היום וגישם אותך, אבל בק"ש מתעורר כח של משה רבינו, מדת הרחמים העליונים שהם בחי' דין כלפי הקב"ה, הם יכולין לצמצם מציאות אור אין סוף, הטוב והמתקנות של הקב"ה אסור לו להתגלות בעולם, כי העולם יתבטל כליל, לא יהיה תנין ולא יהיה מה לעשות. אם תרצה התחלה חדשה מוכרח לזה הכח הגדול, לכן צריך כח הצדיקים שהם משיגים יג מדות של רחמים.

זה מתוך מסירות נפש אמיתי, לא רק להרוג, אלא לעורר רחמי אמת של הקב"ה להיות בריא חדשה, אין לי עבר, להיות בעל תשובה אמיתי, אפילו שיש קדושה וטהרה, צריך יראה וזדיקות, ושבית שביו, כי אני כן יכול להתקשר לה', לא להסתכל על העבר, ע"י שיש לי התחלה חדשה.

**צִרְיִין בַּעַל כַּח גְּדוֹל, שִׁתְּפִלַּל תְּפִלָּה בְּבַחֲנִית דִּין, כְּמוֹ
בָּעֵת שֶׁהָיָה מַעֲשֵׂה זְמָרִי, שֶׁהֶצֶרְךָ פִּינָחָס לְהִתְפַּלֵּל תְּפִלָּה
בְּבַחֲנִית דִּין:**

בעל כח, היינו הצדיק העולה לבחי' הגבורות העליונות של
מדות הרחמים, חרבו, יש רי"ו עליונים ויש רי"ו תחתונים,
הבעל דבר יש לו חרב, חרב של קטנות המוחין, והוא מרחק
אותך ומגשם אותך, נותן חיות לצד המסתיר, ונעשה חרב
נוקמת רח"ל. אבל בק"ש אחד, אומרים שמע ישראל, אבל
לכוון את זה כל היום, הק"ש הזה נשאר לכל היום, ובבוקר
מחדשים את זה פעם ועוד פעם, ולהיות בשמחה כל היום,
זכיתי להמליך את הקב"ה.

בעל הכח הגדול, רי"ו עליון ורי"ו התחתון, צריך שיהיה
האור בשלימות ולכן מוכרח להמשיכו מחיצוניות דעתיק
ומא"א, תיקונים כאלה רק בעל כח גדול יכול, יכול לצמצם
ממדות הרחמים. וכל חלקי הכונה להוליד מציאות חדשה
של כ"ד שעות חדשים, יום חדש של מלכות דקדושה,
נסירה ראשונה. וכ"ב אותיות ועניינים נוראים מאד, ועושה
כלי, שהכלי יהיה בשלימות. והעיקר הוא הרוחא, רוח חיים,
מלך עוזר ומושיע ומגן, יש רוח של מלכות. ויש עוזר, נה"י
שיר מרובע, מושיע שיר משולש, מגן שיר כפול מוחין.

בימים הנוראים עושים את זה בשלימות באריכות. והכל
אחד.

בעל הכח הגדול מתעורר אחר מעשה העגל, משה רבינו
עלה לשמים להביא עשרת הדברות ביוה"כ, לבנות מחדש
מלכות ה'. לבנות את השכינה, את היהדות, בדרך התורה,
זהו ר"ה.

התפילה בבחינת דין, הוא המצב שהאדם עומד בדיון, ומכין
את עצמו מאלול, לעסוק בתפילה שהוא רחמים, אפילו
כשאנו יודעים מה זה רחמים, רחמים זה לב לה', עם אמונה
אמיתית, אהבה אמיתית. אבל בעל כח לוקח את התפילה
ופועל

יש ריו עליון, יש ריו תחתון, כלי ורוחא, וחותכים.

האריז"ל בודאי ידע את כל אשר נעשה, והוא אומר שבכל
יום יש עולם חדש, ובק"ש שעל המיטה אתה מוחק את
כל הירידות וכל העבר שלך. תתבטל להאריז"ל. והוא מספר
שיש רשעים ארורים וטומאות כאלה, והנה הרגת אותם.
והוא מזוהר תחילה שלפני שאתה הרגת אותם, הרי הם
ינקו מנשמה דקדושה, לאן תלך הנשמה דקדושה, תכין לה
בית תחילה. זהו אמונה בה', אמונה בתורה, ישוב הדעת,
בחי' פלילים, חק ומשפט.

הקדושה של הנפש שלך, כל ענין של ריחוק עושה ניצה"ק
נפולין, כשהורגים המזיקים, צריך מקום לאן ילכו הניצה"ק,
לכלי האמונה, אמונת חידוש העולם. אח"כ בונים את
הנשמות מחדש. שמע ישראל ממשיך בחי' עתיק ושלימות,
יש חרבו, והמשכת הכלי והרוחא.

בקיצור האריז"ל אומר שיש דבר כזה התחדשות, שמתקנים
לגמרי את כל העבר, ושחטת את כל השונאים, והנה אתה
יהודי חדש וטרי לגמרי.

כשאדם יושן, לאיפה הוא הולך? לשמים. הנשמה מתפשט

בכל הגוף. יש אלקות בכל הגוף, כשיושנים נכנס כל האלקות
בלב, והכל עולה למעלה, נוסע לרבינו לשמוע שיעור טוב,
שומעים מה תלמד מחר, ושומעים מה זה פלילים ושכל
הישה. ע"י אמונת צדיקים יכולין להוציא משפטינו לאור,
חיים טובים ואמתיים. כל אחד עולה לשם.

אבל 'יש לפעמים' אנשים שעולים ושומעים רק צרות
ובלבולים, כי צריך הכנה בק"ש שעל המיטה, תשובה,
סקילה שריפה הרג וחנק, הוא לא אומר להרוג את עצמך
ממש, או את אחרים, רק מסירות נפש להאמת. אני צריך
מסירות נפש להיות בשמחה, או להיות בכעס. וכל רגע
להתאפק מלרצוח אנשים.

הגה"ק מצאנו אמר להמחותן שלו רבי אליעזר דזיקובער,
כשראה אצלו סידור הרשש, ונבהל ונשתומם ריבוי הכוונות
האלה, אמר לו הגהק מצאנו, שכל הכוונות זה בחדא
מחתא, העיקר הוא מסירות נפש.

אנו לא צריכים מדי הרבה, תהיה ברסלב, זה חיים של
מסירות נפש, בזה אתה נכלל בבעל כח הגדול.

שמעתי משהו בניו יורק, היו לו הרבה קושיות למה עובר על
כלל ישראל, רבי יהודי זה לטובה, אנו מתקנים את הבריאה,
מהפכים את הדינים, זהו תפילה בבחי' דין.

הקב"ה איתנו גם היום, ורוצה בך גם היום. לכן תתחיל בכל
יום התחלה חדשה, ודווקא מהלילה, במצב הנמוך, לזה
מוכרח בעל כח, שממשיך מדות הרחמים, שיש לו נפש רוח
נשמה וכו'. כי יש עולמות, המכוונים הקדושים והטהורים,
הבעש"ט רביה"ק הם מתקנים הכל עם הכוונות. ויש לכל
אחד חלק בזה. אף שאין אנו יודעים להשלים בשלימות.
מתקשרים לרבינו הק', עתה בחודש אלול נבנה ההתקשרות
אל הרבי, אל האמת.

יוסף הצדיק. למה עשה ה' שימכרוהו. והשכינה הק'
השתתפה עם המכין בשעת מכירתו. השכינה הק' הסכימה
לזה. למה? אומר הזוה"ק בפרשת וישב שיש דרך שנאה על
הצדיקים, הם הוצרכו לשלוט על יוסף, על הצדיק. הקשר
הזה שאתה שולט עליו בתחילה ומצער אותו, בזה הוא
יכול לתקן אותך. כך מבואר בזוה"ק ריש פ' וישב, שזה סוד
שנאת הצדיקים, כי זה הדרך שיש לכלל ישראל קשר עם
רבינו, דווקא ע"י המחלוקת. עי"ש בזוהק. בערך כן.

הקשר לצדיק יסוד עולם יש לכל ישראל, אלא שיש בלבול,
כי המח לא מבין מה שנעשה כאן, כשחסר לו הכח של בעל
הכח הגדול. האמת שבעולם הוא משה רבינו, בעל הכח
הגדול. ואנו צריכים שהעבודה תעלה למעלה, לתקן בחי'
מלכות ותעלה לאור אין סוף, אין לה עליה רק ע"י עבודת
האדם, כל כלל ישראל מקושרים למשה רבינו, יש אחד שיש
לו רוח דקדושה, אם הוא חכם, או מחמיר יותר, יש ענין
אחר, צדיק קדוש ונורא שהולך בדרך התורה, יכול להעלות
התפילה, מוכרח שיהיה צדיק המושרש בנשמה דבינה, אך
בדי שיעור התחדשות הרחמים, מוכרח צדיק שנקרא בעל
כח, שיש לו כח לסבול את אורות של הרחמים הגדולים,
יש לו צמצומים להגיע לשם, הוא בחי' בינה. רי"ו עליון
ותחתון, והחברות. וכו'. וזהו מטה עוז דקדושה של הבעל
הכח הגדולה.

כיון שרבינו מדבר כאן בתיקון הענין הזה, הרי מוכרח שזה

זה העבודה שלנו, כל מחשבה דיבור ומעשה מתקן את העולם, מפרר הניצה"ק ומתקנו מחדש. פלילים משפט אמת. לפי הרצונות והכיסופין מתקן הכל ויעמוד פינחס ויפלו.

כי כשיש ח"ו תאות ניאוף התפילה בבחי' דין, אין לו מוחין, וכמה שעושה, חושב יותר שהוא רחוק. צריך שכל ישר למאס את הרע, יש מיאוס גדול ויש מיאוס קטן, התחדשות המוחין ג"פ ביום, בונה ג' מחיצות. כשאתה מדבר עם ה'.

וכשיש פגם, צריך בעל כח גדול, וְאֵיזִי כְּשֶׁהָיָה רוּצָה לְבַלֵּעַ זֹאת הַתְּפִלָּה שֶׁל הַבַּעַל וכו'. בצוארו ילין עו.

איוב מדבר מהליותו, יש לויתן של הצדיק, שמתקן כל המוחין, ויש לויתן נחש עקלתון, הבעל דבר, מציאות ישות הבריא, שהתחלה הוא מתנינים וכל תהומות.

מציאות הישות נעשה ע"י שהוא בולע ניצה"ק שנפלו. בצוארו, היינו שהוא בולע תמיד.

כל החיות של דרכי כח ההסתרה, תלוי כפי מה שנותנים להם יניקה, הוא בולע כל התאוות, כל אחד כפי שורש נשמתו.

ילין עוז, רק בנתיים, אבל אפשר בקלות להוציא את זה משם.

עד שבא בעל כח הגדול, שהוא מביא לו דבר והוא מקיא, חיל בלע ויקאנו. חכמה בינה ו'דעת. והניקוד הם מדות הרחמים. קשה לדבר יותר.

איוב אומר שזה המעשה של כל העולם, ה' עשה שיהיו נבלעין ניצה"ק נפולין, ונעשה ישות. והוא רוצה תמיד יניקה, וזה תלוי באדם, או שהוא מתקן או שהוא מפיל יותר, או שדבוק ביסוד צדיק, לויתן דקדושה, או מפיל יותר. ואז צריך בחינת פינחס.

מה זה פינחס? כתוב בתורה מהו פינחס. שיש צדיקים קדושים בעולם, הצדיק הראשון היה אדה"ר, היה נפילה, מתקנים בר"ה. אחכ באו אבוה"ק אברהם יצחק ויעקב, משה אהרן יוסף הצדיק ודוד מלך ישראל חי וקיים. מה שהם פעלו, בוודאי נשאר לנצח, זכותם יגן עלינו. כל מה שיש בעולם נמשך רק בזכות הצדיקים.

כלומר שתבין שסדר תיקון הבריא שהתחילו, זה לא שהיו כאן ונפטרו. העולם הוא תיקון הבריא, אדה"ר היה קלקול, ואנו באנו לתקן הקלקול. אבוה"ק התחילו ונשארו לנצח, הם עצמם המוחין, הם תקנו כלי המוחין, כמ"ש אלקי אברהם אלקי יצחק אלקי יעקב, כי הם עצמם המוחין דד"א, הנשמה שלהם זה המציאות.

מה זה אדם, לא הכובע והבטן, רק הנשמה, כפי דרגת נפשו רוחו ונשמתו. רוב אנשים צריכים שלימות הנפש, צריך לשוב בתשובה, רוח זה גדולי הדור, נשמה זה תלמידי בעש"ט גדולים ומרוממים מאד. על ידם עולה העבודה למעלה.

דרגת חיה, זה צדיקים מופלגים, נשמות של מ'חדשי התורה, משה רבינו הביא את התורה, להבין דבריו צריך זוה"ק, זה לא רק הנשמה שלו לבדו אלא כוחו נתפשט בתלמידיו. מי שקיבל ממנו בשלימות נכלל בו. ומשה קיבל

סוד ק"ש שעל המיטה, ומתוך דבריו מובן מה שנעשה כאן.

כִּי כְּשֶׁהָיָה הַבַּעַל כֹּחַ מִתְּפִלָּה תְּפִלָּה בְּבִחִינַת דִּין, וְאֵיזִי הַסְטֵרָא אַחֲרָא רוּצָה לְבַלֵּעַ אוֹתָהּ, כִּי הִיא בּוֹלַעַת תְּמִיד הַתְּפִלּוֹת שֶׁהֵם בְּבִחִינַת דִּין כְּנ"ל.

כמו שמשנה רבינו אמר להקב"ה למה יחרה אפך בעמך, והרי אני נמצא כאן. פינחס אמר וכי בשביל שלומיאל אחד יפלו כ"ד אלף מ'ישראל? זה קינא קנאות לה', לתקן. יש שני קנאות אחד שלא יהיה הפגם ואחד לתקן הפגם. קינא על זמה, פלילים היינו שלקחנו ממך את השכל. זהו מציאות האדם שהשכל שלו אומר לו שאי אפשר לשוב בתשובה כי הוא רחוק וצריך להיות בעצבות או ריקוד משוגע. עון פלילים.

הצדיק הוא בעל כח גדול, שיודע לאחד שני החלקים, דעת גדול וכח נורא, כח התפשטות הקדושה והאותיות.

כל דרגות גילוי אור אלקי צריך להכנס בבינה ולהיות דעת, התאחדות כ"ח אתון מ"ה, ולהקים מלכות דקדושה ע"י גבורות. כל זה נקרא בעל כח, בכל הדרגות צריך תיקון שנקרא גבורה, ולכן נקרא בעל כח הגדול.

הוא דרגתו רחמים גדולים, ואין לקלי' שום יניקה בו, והוא מעורר מדות הרחמים שיכול לבטל את הדין, וממילא יש שורש ותיקון. וזה הדבר שרבינו גילה שיש מושג צדיקי אמת, לא שאחרים לא אמת ח"ו, מי שנחלש מלהאמין באחד מתלמידי הבעש"ט אין לו שכל בכלל, צריך אמונה ברבנים פוסקי הלכה, כי יש סדר לתורה, יש גמרא יש הלכה, יש פסק, אסור לשנות. וכן בעבודת ה' אסור לשנות.

ומה שצריך לתקן בעולם, צריך תיקון כל הגבורות. הצמצומים הקדושים.

זהו שעשה פלילות עם קונו. פירורים, לבנות את העולם מחדש, כמ"ש בזוה"ק כנ"ל אויבינו פלילים. כי התפילה שנקרא תפילה בבחינת דין, עושה פלילים. למה יחרה, כי אני מתקן את זה.

כך צריך כל אדם לפתוח יום חדש בכל יום, כיון שהולך בדרך האמת ומאמין בתורה ודבוק בצדיקים, זה לא כמו שאני מבין שאני רחוק או חולה או חלוש או משוגע או צרות או שאול תחתית, תעשה פלילים, בונים אותך מחדש, ע"י אמונת חידוש העולם.

כי תצא למלחמה, אם תרצה לצאת ממצב הקושיות, ושבית שביו, מחשבה, חשוב מה, תבין שהשלא כסדר, הוא עצמו כסדר. ובזה יש י' מיני נגינה, ההתחלה הוא נצחון, לנצח היצה"ר, ויש ניגון הוד, לאחוז עצמו בחן דקדושה בני בכורי ישראל, יסוד תענוג דקדושה, חיות שמתחיל מלמטה.

ואחכ עוד פלילים, שיר משולש, יוצא מחסרון אהבה ויראה שבלב.

עבודת ה' זה בלי חכמות, תפתח ספר ותתחזק, לשמור על הזמן, מה שהיה עד עכשיו, אסור להשבר, אם תישבר אתה מבכה אור כל העולמות, בא רבינו רוצה לתקן את העולמות. תרשה לו. תעשה פלילים, פירורים, תיקון הברית הוא פירורים דקדושה, מפרר את הבריא הקודמת ובורא אותה מחדש. חידוש העולם.

ועוד פעם, עד שאזכה בוודאי, וזהו מסירות נפש.

פינחס הוא מסורת ההלכה, ומסורת השארת אור האמת והצדיקים שבכל דור, זה נקרא פינחס. וזה פשוט מאד.

פינחס הוא המציאות של חס וחיים בכל דור ודור. כל ספרי הנביאים מספרים מה שעשו המלכים, וכתוב שה' מרחם, רק תרצה, תיכנע קצת, והכינור של דוד, תאמר תהלים, תדבר עם ה', אל תתיימש, תחזק אחרים להיות בעלי תשובה, ותשוב לבד בתשובה. תוכל לתקן הכח, כי יש בעל כח גדול.

בצוארו ילין עוז, חיל בלע ויקיאנו. רבינו מתאר איך הוא עושה את זה, כי הוא גורם בכל דור ודור לאנשים לחזור לתפילה ואמונת חידוש העולם.

כל המשך המאמר מקושר לקול המוכיח הראוי,

כי כל ההסתרות שיש, שגינות וחולשות וכו', אתה יכול להתחזק לגמרי, כי רבינו פועל שהוא יקיא את כל מה שהוא בלע, והשכינה הק' נטהרת עי"ז, וממילא גם פרנסה וברכה, כי המתקת הדינים ממשיך פרנסה, וכן פרנסת הנפש, חידושי תורה שכל וכל טוב שבעולם.

רבינו אומר שזהו סוד קרי"ס, גם שם היה פחד ואח"כ ישועה. וכן סוד יתרו, מיותר, מונח במותרות, כשהוא רוצה להטהר, צריך לשמוע קרי"ס ומלחמת עמלק. וזה סוד נמשך בבח פינחס, כח של צדיק שמלמד שיש בכל שעה ובכל דור דרך לתקן הכל, ולא יהיה לו יניקה ממני, הכל תלוי בריבוי המעשה, הסוד הוא תשובה בשמחה וחיות, לא עצבות כלל. לא כיבוי אורות. רק מלא חיות.

כי יש עשרה מיני נגינה, תקח אחד מהם. כי הוא אמונת חידוש העולם, כמ"ש בהמשך המאמר, שנעשה רעמים, רוח נבואה, התגלות אור התפילה, ותורה, ויוצא מהמדמה ואמונת חידוש העולם, ואז בא לקול המשקה את הגן. הרי שעשרה מיני נגינה הם כוחות של קרבת ה', פוררת בעזר ים, ונתנו ה"א בידך, ה' כן איתך.

הבעל דבר לוחם, תצא מהדמיון, הכל כשאתה לא כבוי.

זה מה שרבינו פועל בנו בכל שנה, לצאת ממה שנדמה לך שגמרנו ואין לך תקוה, לזה צריך פינחס'ל, צדיק שהוא בעל כח גדול, שיכול לעמוד כנגד כל הקליפות וכוחות ההסתרה, ומחדש בנפשך בחי' מלכות דקדושה בכל יום מחדש, וגורם שיהיה כלי שלם, מעין חתום, שמור. ויהיה שם רוח חיים, מלך עוזר ומושיע ומגן והקמת המלכות, ניגון חיות שהוא מאיר בך בכל יום. מתי, כשאתה מאמין שזה קיים. זהו פינחס

מטה עוז. בצוארו. כי ה' עשה שזה נפל דרך אדם, הרע יונק, פינחס בא בכח שאתה יודע שאין עוד מלבדו, רק ה' לבדו נמצא. מה עושה פינחס, יש פה סתירה, אתה צרי ללעזק לה', מוכרח להוכיח את עצמך להשתנות, עד שאתה לא יכול לסבול את הצער והיגון, כמעט שהורג את עצמו מרוב צער. אבל בין רגע אחד נהפך לששון ושמחה. כך הוא קשר המאמר, מוכרח תוכחה ראוייה, אבל לא להשבר. זהו בצוארו ילין עוז. כי רבינו אמר לך שצריך להיות איש כשר. אף אחד לא אומר שצריך לשוב בתשובה ולחשוב על התכלית. רק רבינו מלמד אותנו בכל לקו"מ, עבודות כאלה, והצדיקים הגדולים עדיין לא התחילו כלל, מה חמית. ולנו הוא מחזק

רוח נבואה, האיר את האמת בעולם, אהה, איך זה נמשך אחך, עד שבא רשב"י וביאר כל האמת הזה, וכן מחדשי התורה, האריז"ל שמע תורה משמים וגילה הכל בפחות משנתיים, זה ממש כמו קבלת התורה. פלאי פלאות שהיה דבר כזה בעולם, הזה"ק האריז"ל. ועד שבא הבעש"ט והאיר לעובדא למעשה ואמר שהכל הולך עם רבי ותלמידים, עד שבא נכדו רבינו הק' והעמיד הכל לאורך ולרוחב.

בזה"ק יש פירושים, רמק הגרא, עד שפירשו הזה"ק עפ האריז"ל, רבינו מראה לך שאין יאוש, רק תדבר עם ה', רק תמשיך על עצמך שהצדיקים נשארו בחיים, לא הכונה יחי אדוננו, אלא שזה העולמות. הנשמה שלך מחובר לשם. כמבואר להדיא בכתבי האריז"ל.

כל הסיפור שנקרא התקשרות לצדיקים מכונה בשם 'פינחס', פני חס, חיים, כי נשמתו מחובר מיתרו קין ומשה והבל. זה הנשמה הראשונה של חיבור נורא כזה, וקיבל חלקי נדב ואביהוא, דברים נוראים שאי אפשר להבין.

בתורה מוזכר פינחס ביציאת מצרים, עוד לפני שהוא נולד כבר נזכר פינחס בתורה. כי הוא המשכת אור האמת, תלמיד של משה רבינו.

בהל' שלוחין הלכה ה' מדבר רבי נתן בסדר המשכת התורה. ומדבר ממשה, אהרן, אלעזר, פינחס, ואלישע. כי שאר הנביאים התבטלו הדינים של ישעיהו וירמיהו. בזמן אליהו הנביא, היו רשעים כאלה, לא רצו לקבל שיש בורא לעולם, ובזכות אליהו ואלישע היה מדות הרחמים, ונמשך ביהמ"ק.

כך הוא קבלת התורה בסוד פינחס. פינחס זה אליהו, הוא סדר המשכת התורה של הצדיקים השלמים, והדבר הזה נמשך

פינחס גילה כח העוז של הצדיק, פינחס הוא סוף התורה כפשוטו, כי משה רבינו מסיים סוף חומש במדבר, חומש דברים כבר היה דברי משה שקיבל אחך מאת ה' כל דיבור. סוף פינחס מטות מסעי זה סוף התורה. הרי שהתורה מדברת מאאע"ה עד יציאת מצרים עי משה, ומסיים בפינחס. וזה ההמשך, פינחס זה אליהו שבא ללמד את האריז"ל כל הכתבים, והצדיקים שזכו לגילוי אליהו. התגלה מן השמים האריז"ל והרש"ש, ורבינו הק' השיג השגות כאלה, תורה אחת בלקוטי מוהרן כמה פסוקים מזכיר בהם, כל שורה הוא שילוב של שטיקל באריז"ל ושטיקל בבעש"ט. כל שורה ושורה יש ענין האריז"ל וענין הבעש"ט ושורש הדברים. והוא יורד עד אלינו.

ואומר לנו רבותי, אם אתה בעצבות, אתה מכבה את כל העולמות. לא יכול לסבול. כמו שפרסי או גאליציענער לא יכול לסבול כשאבד אלף דולר, כך רבינו לא יכול לסבול שאתה לא מתחזק. פינחס, פני חס, מעורר ש"ע נהורין, פני החיים.

זהו ההמשכה שרבי נתן המשיך, רביה"ק היו לו הרבה תלמידים גדולים מאד, שבעים אנשים גבוהים מאד, וכן שבעים גבירים, היו שש מאות אנשי סאצל רבינו. והכניס את האמת בעולם.

זה מוסתר בעולם, אנו צריכין לצעוק שלא יהיה נעלם מאיתנו, לצעוק לה' במסירות נפש לשבור התאוהלה הזאת, היגיעה הוא לאחוז עצמך בדעת האמת. ולנסות עוד פעם

שה' איתך.

ה' יזכנו לנצל היטב את הימים הקדושים, להתחדש בק"ש שעל המיטה, ונתקן הכל מחדש. ונמצא את הקב"ה במצב שלנו תמיד, ונזכה לצאת למלחמה ושבית שביו, לגלות תמיד אמונת חידוש העולם, דור לדור ישבח מעשיך, לדעת מאור רבינו אמן.

בתוך דבריו הוא אומר לעסוק בתפילה והתחלות חדשות.

רבינו הקדוש מה אעשה, והרי אני נופל מזה, כל ההתבודדות שלי, זה למה פניך תסתיר, אין לי כבר כח, וכבר התפללתי כ"כ הרבה, איפה הישועות? הבעל דבר בולע תפילות כאלה, מי עשה לך תפילות טעויות כאלה, הפגמים שלך. אומר רבינו תעשה התבודדות בכל יום, אפילו שאתה עצבני ודובר דברים שלא מותר לדבר, ורבינו הביא מתנה מחלוקת. הכל כדי שיהיה סחורה, הבעל דבר בא בבית דין של מעלה עם משאית של עונות ופשעים, תיקים כאלה נוראים. וגם מביא את הכפירה והטענות שיש לו בתפילה, והעצבות והיאוש.

לפתע, שואלים מי עשה את כל העבירות האלה, פלוני בן פלוני? לא. רבינו אמר את זה, הוא אמר לו להתבודד, הוא אמר לו לנסות להיות רציני ולהכשל בעצבות. מעין זה יש עוד כמה דברים כאלה, אמר לו לשבור תאות אכילה ונהיה יותר רעב, ומעין זה עוד כמה דברים. הרי שהעבירות האלה, לא אשם האדם בעצמו.

כך טוענים שדווקא בגלל שהוא רצה לשוב בתשובה, לכן נפל לקטנות המוחין, זהו פלילים משפט ישר, ונתגלה שכל העבירות הם מצוות. הרגת אנשים עם הרבינס זאך, או הרגת מי שהפריע לך להתפלל.

הבעל דבר חשב שהוא ינק הרבה מהניקות האלה, אבל הנה מתגלה שהיה לאדם הרהורי תשובה וחרטה, ומתגלה שכל הנפילות היה רק תוצאה מעצבים וחסרון הדעת. ואז מתגלה שכל מה שעבר על האדם היה לטובה,

בצוארו ילין עוז, המטה נעשה תנין ונהפך למטה, חזר לקדושה, פינחס הוא שליח של משה, שלומיאל היה יכול להרוג את פינחס, הוא מסר נפשו, בשביל כבוד ה', קנאה.

מטה עוזך ישלח ה' מציון, מטה משה הוא כוחות הבינה, מטה עוז הוא עתיק יומין שנברא בששת ימי בראשית כח הרחמים להמתיק כל הדינים, חזק יותר מכל הדינים.

יש מטה משה ויש מטה אהרן, זה אלקות ממש. כמ"ש בכתבים. זה המטה הוא כח הצדיקים הממשיכים מטה דקדושה, עיקר האורות דקדושה. כח של מוחין קדישין, שיש להם העוז.

חז"ל אמרו במדרש, מטה עוזך ישלח ה' מציון זה משיח, כי הם באים מבחינת ציון, נקודת אמונת חידוש העולם שאנו מתחזקים לשוב לה', עי"ז יהיה מטה עוז.

פינחס זה הוא ענין הפצת רבינו בכל דור ודור. שמאיר בנו כן לחפש תפילה ברחמים, אמונת חידוש העולם וביורר המדמה, אפילו שנופל למקום שנופל, יש בחינת להפוך לילה ליום, ירידה לעליה.

מטה עוז, צמצומי הרחמים העליונים, כח של משה רבינו, משיח יהיה לו את הכח הזה. פינחס ממשיך עלינו אורו של משיח בתוך הגלות. וזה נפתח בכל יום בק"ש שעל המיטה באופן כזה. וכך מחדשים בכל יום את הבריאה, בימי אלול הקדושים נאמין בזה, ונצל מכל העצבות והסתרות